

Text těla emailové zprávy z podání 22346/2023

Od: [REDACTED]

Komu: podatelna@osoud.ptc.justice.cz

Kopie:

Předmět: Žádost o anonymizované znění rozsudku nebo odkaz - link na něj na internetu

Dobrý den,

žádám o laskavé zpřístupnění textu rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 8. 9. 2022, sp. zn. 3 T 52/2022 – 835 a to ke studijním, popř. publicistickým účelům.

Děkuji. [REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 100/2023

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 23. listopadu 2023

Vážený pan

Vážený pane [redacted],

k Vaší žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zasílám rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 8. 9. 2022, č. j. 3 T 52/2022-835, v anonymizované podobě.

S pozdravem

JUDr. Simona Vojíková
předsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. 9. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kolbana a přísedících Jindřišky Šandové a Zdeny Hružové,

takto:

Obžalovaný

██████████,

narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve ██████████,

I.

Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se ruší výrok o vině, celý výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 5. 2022, č. j. 3 T 64/2022-63, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 To 314/2022-87, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad a znovu se rozhoduje tak, že je obžalovaný:

II.

vinen, že

1. od ██████████ do ██████████ a následně nejméně od ██████████ do sdělení obvinění dne ██████████, zejména ve společné domácnosti na adrese ██████████, okres ██████████, a dále na adrese ██████████, okres ██████████, a dalších dosud neustanovených místech, dlouhodobě psychicky a fyzicky týral svou družku ██████████, nar. ██████████, tak, že jí opakovaně nadával, že je "kráva, kurva, kurvička, děvka, píča, kunda, mrdka, jebka, svině, smažka, zfetovaná mrdka, špína, prolhaná svině, kus hnoje", ponižoval ji, že je blbá, ubohá, slabá, smradlavá, nemytá, že má smradlavou píču, že je lhářka, že se kurví, že je obyčejný feták zaprodaný pervitinu a na víc nemá, že je nevděčná a špinavá svině, že je kus prochcanýho masa, že je jen na šukání, obratem se jí po nadávkách omlouval, nazýval ji láskou, psal, že jí miluje, že chce s ní mít dítě a společný život, přičemž během chvíle jí začal opět nadávat a vyhrožovat, že když neudělá to, co požaduje, že uvidí, bude litovat, že to posrala, např. že jí zničí auto, že jí podřeže, přičemž jí dával časová ultimáta, např. když bude do určité doby

doma, tak bude v pohodě, když ne, budou "hovna", že jí to dá sežrat, nejméně v jednom případě se pokusil spáchat demonstrativní sebevraždu, dále jí vyhrožoval, že ji zabije a zničí, že má proti ní důkazy, že skončí ve vězení, vyčítal jí, že na něho nemá čas, že se tahá s jinými, že mu neustále lže, že se špatně chová, že ji rodiče nevychovali, tak že ji musí vychovat on, vyžadoval, aby ho poslouchala a dělala vše tak, jak chtěl on, musela uznávat, že on má pravdu, cokoliv udělala nebo řekla, bylo špatně, dále jí vyčítal, že ji musí živit, že je líná, vyžadoval, aby s ním byla neustále doma, když byla pryč, kontroloval ji přes zprávy a telefonáty, musela mu okamžitě odepisovat na zprávy, zvedat telefony, a sdělit mu, kde je, nejméně v jednom případě si skrytě nahrával její rozhovor, kontroloval jí komunikaci v telefonu, sledoval ji za pomoci dronu, oproti tomu ji několikrát nechtěl vpustit do jejího vlastního bytu, požadoval, aby mu kupovala kredit, dávala data, pervitin, vozila ho tam, kam potřebuje a hned, bral jí klíče od jejího auta, na chod domácnosti jí ničím nepřispíval a navíc jí ničil a vyhazoval věci v domácnosti, nejméně tím, že jí spláchnul šperky do záchodu, vyhodil vltaviny, rozstříhal oblečení, peníze a doklady, rozřezal sedací soupravu a zabodl do ní několik nožů, prokopal sádrokartonové zdi, poničil žaluzie, plátna na malování, rozbil jí několik mobilních telefonů a televizi, poničil jí osobní vůz, kdy vytrhl palubovou desku, sedačky postříkal barvou, rozřezal jí strop, zničil autorádio, vymlátíl světla, poškrábal karoserii, opakovaně jí ve vzteku kopal do auta, přičemž byt a veškeré věci s ním související a dále automobil byly ve vlastnictví poškozené, dále ji fyzicky napadal tak, že ji mlátil, chytal pod krkem a škrtil, nejméně v jednom případě jí dal pěstí do obličeje, kdy navíc držel v ruce nůžky a bodl ji do hrudi, čímž jí způsobil otlačeninu na hrudi a podlitinu rtu a nosu, kdy nevyhledala lékařské ošetření, dále ji strčil na hranu stolu, hodil po ní dva püllitry a svíčku, chytl ji na balkoně a dal jí pěstí, kdy jí poranil žebra, bez lékařského ošetření, nejméně dvakrát po ní strílel ze vzduchovky, jednou, když byla se známými v garáži, podruhé, když nastupovala do auta, výše uvedeným jednáním jí způsobil podlitiny na obličeji, kdy jí navíc v několika případech vytrhal vlasy, poškozená lékařské ošetření z důvodu studu a strachu nikdy nevyhledala, navíc se před ním ze strachu schovávala v bytě u svých rodičů, nebo jezdila za kamarádkou do [REDACTED] a několikrát přespávala venku v autě, tímto jednáním po celou dobu v poškozené vzbuzoval pocit strachu a obavu o svůj život a zdraví, přičemž se jeho jednání stupňovalo, když nejméně

- v dosud přesně nezjištěnou dobu ve společné domácnosti na adrese [REDACTED], okr. [REDACTED], škrtil [REDACTED] a poté ji kousnul do nosu,
- dne [REDACTED] nechal [REDACTED] podepsat písemnost, kterou předem sepsal a ve které se [REDACTED] zavázala, že bude stát při něm jako partner, vždy mu na vše odpoví, když ho podrazí nebo mu způsobí nějakou škodu, ponese si za to následky a dále, když ho před někým urazí nebo okřikne či poniží, omluví se mu,
- dne [REDACTED] ve společné domácnosti na adrese [REDACTED], okres [REDACTED] zmlátíl [REDACTED] a rozbil jí telefon, přičemž poškozená před ním utekla ke známým do [REDACTED], odkud si zavolala pomoc,
- dne [REDACTED] v jeho domě na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], fyzicky napadl [REDACTED], jí vzal auto a nechal ji jít pěšky v mrazu z [REDACTED] do [REDACTED],
- dne [REDACTED] ve společné domácnosti na adrese na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], zničil [REDACTED] mobilní telefon, kdy navíc po ní požadoval, aby ho okamžitě odvezla do [REDACTED], a to i přes to, že poškozená zrovna vytírala společné prostory domu,
- dne [REDACTED] napsal [REDACTED] SMS zprávu, že může jít domů a že tam zjistí to, co už v životě neuvidí, přičemž jí vzal kocoura, kterého odvezl do [REDACTED] a následně jí jím vydíral, aby přijela, kdy jí dával časová ultimáta, jinak, že ho pustí do lesa,

2. v době od 23:30 hodin dne [REDACTED] do 08:30 hodin dne [REDACTED] při návštěvě odcizil v bytě, který se nachází v domě čp. [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED]

██████████, příruční koženkovou taštičku černé barvy se zapínáním na zip, v nulové hodnotě, ve které se nacházela finanční hotovost cca 7.000 Kč, 20 USD (po kurzovním převodu v hodnotě 447 Kč), 1 ks bankovky v hodnotě 100 Kč, 1 ks mobilního telefonu zn. ██████████, stáří 2 měsíce, v hodnotě 800 Kč, s vloženou SIM kartou bez hodnoty, minimálně 10 gramů pervitinu (metamfetaminu) v hodnotě 20.000 Kč, různé papírové doklady a účtenky bez hodnoty, 1 ks plastového brčka bez hodnoty, 1 ks poškozených digitálních vah bez hodnoty, 3 ks větších plastových pytlíků bez hodnoty a 46 ks menších plastových pytlíků bez hodnoty, čímž vznikla celková škoda ve výši 28.347 Kč poškozené ██████████, narozené ██████████, bytem ██████████, okres ██████████,

3. dne ██████████ okolo 06:00 hodin neoprávněně vnikl do neuzamčeného domu na parcele č. ██████████ v obci ██████████, část ██████████, okres ██████████, kde se volně pohyboval a sedl si do postele vedle spící ██████████, narozené ██████████, t.č. bytem ██████████, část ██████████, okres ██████████, která jej po probuzení vyzvala, aby odešel,

4. dne ██████████ v dopoledních hodinách přijel po místní komunikaci k domu na parcele č. ██████████ v obci ██████████, část ██████████, okres ██████████, kdy řídil čtyřkolku značky ██████████ RZ: ██████████,

5. dne ██████████ v době kolem 18:15 hodin v ██████████, okres ██████████, z ulice ██████████ přes ulice ██████████ a ██████████ do ulice ██████████, se záměrem nerespektovat mu uložené tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, řídil čtyřkolku tovární značky ██████████, registrační značky ██████████ (zopakováno z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 5. 2022, č. j. 3 T 64/2022-63),

přičemž uvedené motorové vozidlo řídil pod body ad. 4. a ad. 5. přesto, že mu byl

- rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 9. 2020, č. j. 62 T 46/2020-41, který nabyl právní moci dne 15. 12. 2020, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let, a dále mu byl
- rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 7. 9. 2021, č. j. 3 T 40/2021-2393, který nabyl právní moci dne 1. 12. 2021, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 12. 2021, č. j. 3 To 498/2021-2414, který nabyl právní moci dne 1. 12. 2021, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 20 měsíců,

tedy

ad 1. týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

ad. 2. přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad. 3 neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

ad. 4. – 5. pokračujícím jednáním mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

ad. 1 zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad. 2 přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad. 3. přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

ad. 4. – 5. pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, § 45 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, při aplikaci asperační zásady vtělené do ustanovení § 43 odst. 1 tr.zákoníku, část věty první za středníkem, ke **společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 54 (padesát čtyři) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku se obžalovaný k výkonu uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** uhradit na náhradě škody poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku ve výši 27 547 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] **odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Ve vztahu ke skutku ad. 5. výrokové části rozsudku převzal soud skutková zjištění z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 5. 2022, č. j. 3 T 64/2022-63, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 To 314/2022-87, na které v plném rozsahu odkazuje. V souvislosti s ukládaným společným úhrnným trestem je nutno podotknout, že ve věci sp.zn. 3 T 64/2022 byl obžalovanému doručen návrh na potrestání dne 22.4.2022, ve věci nebyl vydáván trestní příkaz.
2. V nyní projednávané trestní věci obžalovaného [REDAKCE] došlo k nápadu návrhu na potrestání ohledně skutků uvedených ve skutkové větě výrokové části rozsudku pod body ad. 2 až 4. (původně vedeno pod sp.zn. 3 T 95/2022) poté, co byla státní zástupkyně podána obžaloba pro skutek ad. 1 výrokové části rozsudku; soud všechny skutky spojil ke společnému projednání a rozhodnutí a vyčkával na pravomocné skončení věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 3 T 64/2022.
3. **Obžalovaný** [REDAKCE] uvedl ke svým majetkovým poměrům, že na svobodě pracoval na živnostenský list, jeho průměrný výdělek činil cca 25 000 Kč, následně byl zaměstnán v [REDAKCE]. Nevlastní žádný hodnotnější majetek kromě čtyřkolky, dluhy nemá, hradí řádně

výživné 5 000 Kč měsíčně na jedno dítě, žádné léky neužívá. Pervitin začal užívat až ve svých 35 letech ve vztahu s poškozenou [REDACTED].

4. Obžalovaný využil svého zákonného práva a ke skutkům ad 2. až 4. odepřel vypovídat. Ke skutku dle bodu 1 výrokové části uvedl, že s poškozenou [REDACTED] udržoval partnerský vztah od [REDACTED] do [REDACTED], první rok a půl trvání vztahu neměli žádné potíže, nehádali se, rozeprě mezi nimi vznikaly vždy jen kvůli drogám. Obžalovanému se nelíbilo, že poškozená prodává a užívá drogy, že je za ní chodí lidé nakupovat, pravidelně se s ním pohádala, když potřebovala sehnat nějaké drogy, to bylo každý týden. Obžalovaný popřel, že by poškozenou píchl nůžkami, nadávky přiznal, nicméně je činil pouze, když mu nadávala ona. Připouští, že se pošťuchovali a že poškozenou kousl do nosu, avšak proto, že ona ho předtím kousla do ruky, když jí chtěl prohledat kabelku, zda tam nemá pervitin. Ohledně incidentu s kočkou uvedl, že tuto odvezl proto, že se o ni poškozená několik dní nestarala. Bydleli střídavě jak u poškozené, tak u obžalovaného. Co se týče vedení domácnosti, obžalovaný pral, vytíral, žehlil, převážně vařil, do určité doby hradil chod domácnosti, pomohl poškozené umoit exekuce v přibližné výši 800 000 Kč; poté již neměl finanční prostředky kromě půjček od rodičů, neboť se nemohl dostat bez řídičského průkazu do zaměstnání. Poškozená do práce nikdy nechodila, financovala domácnost z prodeje pervitinu. Veškeré dluhy, které mu evidovala, jí po propuštění z vazby (ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 40/2021) zaplatil.
5. Sám sebe popsal jakožto osobnostní typ, který se o vztah stará, který chce něco budovat, mít děti, jezdit na výlety, nepodvádí, není žárlivý, není startovací, ale „když se sekne, tak se taky hádá“. Nikdy neměl podezření, že by ho poškozená podváděla. K osobnosti poškozené se vyjádřil tak, že je velká lhářka, nevěří jí, nejde s ní nic vyřešit, jakmile jí začal docházet pervitin, začínala se hádat, odjížděla pryč, nebyla doma pravidelně tři dny v týdnu a obžalovaný nevěděl, kde je, protože mu poškozená nezvedala mobilní telefon ani neodepsala na zprávu. Obžalovaný doznal, že poškozené rozbil mobilní telefon, ten jí však dříve sám zakoupil; dále rozbil jeden mobilní telefon, který byl kradený, a poškozená mu ho chtěla dát darem. Vadilo mu rovněž, že při prodeji drog využila jeho dceru [REDACTED]. Sám na poškozené rozpoznal, kdy potřebuje odjet pro drogy. Byla nepřijemná, nervózní, odjela, až když usnul a nemohl jí v odjezdu zabránit. Hádky započínaly až po té, co se poškozená vrátila zpět domů, drogy mezitím někde schovávala, obžalovaný je doma mít nechtěl; někdy ji taktéž naháněl, znal její trasy.
6. Obžalovaný popřel jiné fyzické násilí, než facku, kterou však poškozená dala i jemu; je taktéž možné, že ji chytil za vlasy. On se jí za facku omluvil, nicméně příčinou fyzického násilí z jeho strany bylo to, že ho poškozená zamykala v bytě. Důrazně však popřel, že by poškozenou bodl nůžkami do hrudi. Věci si ničili navzájem, dle obžalovaného většina věcí patřila stejně jemu, včetně vltavínů. Jednu televizi zničil obžalovaný, jednu zase rozbila kabelkou poškozená. Přátelé poškozené zničili obžalovanému auto, načež on poškodil stejným způsobem její [REDACTED], u něhož si však nevzpomíná, že by vymlátil světlo nebo postříkal sedačky. Poté, co mu poškozená rozstříhala oblečení, udělala to samé on jí. Na rozdíl od ní ale obžalovaný zničené věci poškozené nahradil (jednalo se o částku cca 100 000 Kč, kterou uhradil po propuštění z vazby). Sedací soupravu kupoval on, přiznává, že do ní ve vzteku bodl nožem, když poškozená nebyla doma. Žaluzie byly zohýbané od kocoura, odstříhнул je kvůli tomu, že byly zničené, nikoli v hádce. Zničil poškozené povětšinou obrazy, které sama malovala, také nějaké „tretky“, zničení sádrokartonu však popřel. Peníze nebo doklady poškozené nevyhodil. Stejně tak nesouhlasil s tím, že by poškozenou sledoval dronem nebo jinou kamerou. Drona měl krátce, zůstal mu viset na stromě poté, co kolem ní lítal, když plela. Poškozená měla také vždy přístup do bytu (myšleno bytu v jejím

vlastnictví), jen jednou se stalo, že byly ve dveřích klíče a poškozená tak nemohla odemknout; obžalovaný v ten moment neslyšel zvonek, jelikož spal. Není taktéž pravdou, že by vyžadoval po poškozené, aby byla neustále doma.

7. Obžalovaný dále uvedl, že dokud měl řidičský průkaz on a naopak poškozená ho neměla, tak poškozenou všude vozil, v roce [REDAKCE] o průkaz přišel, ona ho již získala zpět, avšak odmítala ho kamkoliv odvézt. Zbraně obžalovaný nevlastnil, věděl, že poškozená má revolver a vzduchovku. Klíče od auta jí schoval asi dvakrát, když chtěla jet prodávat drogy, nevěděl ale ani, že odešla pěšky; náhradní klíče od auta měla poškozená schované u rodičů. Ke společné smlouvě, kterou společně sepsali, uvedl, že byla sepsána z legrace, spíše kvůli tomu, že si poškozená nepamatovala do druhého dne, na čem se domluvili.
8. Co se týče nadávek uvedených v obžalobě, k těm se obžalovaný vyjádřil tak, že některé použil, některé nikoli. Nadávky probíhaly vzájemně, což může doložit ve zprávách z mobilního telefonu (do doby vyhlášení rozsudku však toto neučinil). Soud ve vztahu k prokazování obsahu nahrávek, s kterými údajně disponuje obžalovaný, avšak nejsou obsahem spisového materiálu, postupoval v souladu s principem vtěleným do rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Telfner proti Rakousku*, dle něhož je povinností obviněného (obžalovaného) předložit důkazy, kterých se dovolává, a které jsou mimo dosah orgánů činných v trestním řízení, za situace, kdy orgány státu vyhledaly a předložily přesvědčivé důkazy o vině obviněného; jinými slovy řečeno, pokud obžalovaný tvrdí, že určité zprávy existují, avšak ty nepředkládá, hledí soud na ně, jakoby neexistovaly.
9. Co se týče samotných hádek, ty byly na pravidelné bázi, následně se však usmířili, takto to šlo pořád dokola. Po propuštění z vazby (od května [REDAKCE]) spolu žili asi dva měsíce normálně, pak se hádky opět opakovaly, protože obžalovaný zjistil, že poškozená se drog nevzdala. Obžalovaný vyhrožoval poškozené vždy jen v souvislosti s drogami (např. udáním na policii), vyčítal jí také, že na něho nemá čas, že lže, že se špatně chová, že se tahá s jinými. Užívání více telefonních čísel odůvodnil obžalovaný tím, že když se poškozené dotazoval, kde je, ona ho vždy zablokovala. Telefon (zprávy) si dle tvrzení obžalovaného kontrolovali vzájemně, poškozená měla do jeho telefonu vždy přístup.
10. **Svědčyně [REDAKCE]** (dále též jako „[REDAKCE]“ či „poškozená“), která se ve vztahu ke skutku ad. 1 v průběhu výslechu při hlavním líčení vzdala dle § 43 odst. 5 tr. řádu práv osoby poškozené, byla při výslechu ve velmi patrné tenzi, několikrát plakala, hleděla neustále na ruce či ven z okna. S obžalovaným žila 3,5 roku, bydleli spolu převážně ve [REDAKCE], ve [REDAKCE] byli asi jen dva měsíce, užívali spolu drogy, dodávala mu asi 20g pervitinu měsíčně. Asi po půl roce začaly konflikty kvůli rozdílnosti názorů. Když měl obžalovaný abstinenční příznaky, býval agresivnější, hádavější, nedalo se s ním na ničem domluvit. Svědkyně většinou při konfliktech odešla pryč z baráku, kde obžalovaný mezitím ničil věci, po třech dnech se vracela zpět kvůli kocourovi. Sama sebe hodnotí svědkyně jako typ, který nesnáší hádky, není ale svatá, také si dokáže prosadit svůj názor, trvá si na svojí pravdě, nicméně nemyslí si, že by se s ní nedalo domluvit. Obžalovaného svědkyně popsala jako výbušného člověka, který hodně vyhrožuje, ale pak to tak neudělá, dokáže se z něčeho nic rozčítit. Důvodem hádek nebyly podle svědkyně drogy, neboť obžalovaný je sám po ní chtěl, ale vadili mu její kamarádi, že se s nimi domlouvá za jeho zády, podezíral ji z nevěry, aby ji vzápětí ujišťoval, že jí věří. Svědkyně v době počátku vztahu pracovala v hotelu [REDAKCE] ve [REDAKCE] s příjmem 20 000 Kč, poté ve fabrice v [REDAKCE] s příjmem max. 18 000 Kč, odkud musela odejít ze zdravotních důvodů na nemocenskou. Následně vykonávala kadeřnickou činnost, která ji vynesla měsíčně cca 5 až 6 tisíc. Prodej pervitinu hodnotila svědkyně jako ne příliš výdělečný.

11. Většinu plateb na domácnost hradila ona sama, obžalovaný občas přispíval na nájem či nákup a to do doby, než přišel o práci (tzn. do začátku roku [REDACTED]). Svědkyně hradila za obžalovaného také nedoplatky na elektřině v jeho domě, paušál, kredit, herní kupony na počítačové hry. Iniciátorem hádek byl dle svědkyně převážně obžalovaný (důvodem byl zejména odlišný názor poškozené či fakt, že udělala něco proti jeho vůli). V průběhu hádky rostla jeho agresivita, která se projevovala ničením věcí, posléze i fyzickým napadením. Následně svědkyně byt opouštěla na cca tři dny (šla kamkoliv, nejčastěji byla v autě), aby se obžalovaný uklidnil; ten se jí následně omlouval, sliboval, že se bude chovat normálně. Hádky probíhaly zpočátku jen v bytě, posléze i venku, např. na zahradě rodičů. Přátelé svědkyně sami viděli, že má poničený byt. I přesto, že jim nic neříkala, poznali, že se něco děje, například proto, že měla viditelné modřiny, podlitiny a jizvy. Vztah s obžalovaným se svědkyni nedařilo ukončit, nevěděla kudy kam, nechtěl opustit její byt, i když ho k tomu vyzývala. Dával jí také ultimáta, kdy jí vyhrožoval, že ji udá na policii, že prodává drogy. Fyzické násilí situovala zejména do období [REDACTED], kdy se jednalo o facky, pěsti, škrábání za vlasy, házení věcmi po ní, prokousnutí nosu (poté, co ji obžalovaný držel rukou za pusku a ona ho kousla), strčení na hranu stolu. V jednom z případů ji škrábl nůžkami pod žebry, neví však, zda ji nůžkami hrozil v afektu či zda ji chtěl postrašit, aby neodcházela; i přesto, že ji utvrzoval, že by nebodl, nemohla tím být jistá. Ohledně zbraní uvedla, že vlastní plynovou pistoli, obžalovanému koupila vzduchovku, kterou pak po ní střílel, když se snažila odjet autem, strefil se však jen do auta. Dále po ní střílel u garáže před svědky [REDACTED] a [REDACTED], který se jí následně zastal. V autě vozila také baseballovou pátku, kterou obžalovaný rozbil čelní sklo.
12. K ničení věcí sdělila, že jednalo vždy o její věci; obžalovaný jí škodu nikdy nenahradil. Připustila, že některé věci ze svého domu přivezl obžalovaný, nicméně tak učinil namísto těch, které zničil; tyto věci chce nyní vrátit zpět. Obžalovaný zničil mj. sádrokarton a sedačku tak, že do nich bodal nožem. Stejným způsobem zničil i dvě televize, notebook a asi 5 až 6 mobilů. Sádrokarton v ložnici promáčkl, když ji sledoval z okna, šperky jí spláchnul do záchodu, rozřezal jí oblečení. Popírá, že by se obžalovaný mstil ničením věcí za zničení jeho věcí; naopak její kamarád poškrábal obžalovanému auto, až když on poničil to její, popř. ona sama mu ve vzteku ukopla zrcátko u auta. Obžalovaný obě její vozidla v letech [REDACTED] ničil vícekrát, naposledy ji zničil automobil [REDACTED] asi v [REDACTED]. Jednalo se o vykopnutí oken, poničení dveří, rozmlácení předku vozu, najetí čtyřkolkou do vozu. U vozidla [REDACTED] došlo k pořežání střechy, zničení autorádia, světel a postřikání sedaček. K ničení věcí docházelo za přítomnosti svědkyně; když byla pryč, dozvíдалa se o poničení z fotografií, které jí obžalovaný zaslal. Obžalovaný ji též sledoval fotopastmi a kamerami, které měl umístěné po bytě; dronem létal běžně. V jednom případě, když chtěl odvést do [REDACTED], ji zamezil odjet autem tím, že jí sebral klíče; šla tedy pěšky. Co se týče smlouvy, kterou podepsala svědkyně s obžalovaným, tak tu sepsal obžalovaný, kde si kladl podmínky ohledně vztahu a drog. Ke svému kocourovi má svědkyně silnou citovou vazbu, obžalovaný se k němu nechoval špatně, vždy ho nakrmil, několikrát ho však odvezl z bytu, vyhrožoval, že ho pustí do kravína nebo že mu nedá najíst; k žádné z výhrůžek však nepřistoupil.
13. Ve vazbě (ve shodné věci jako byl zajištěn obžalovaný) se rozhodla, že takto dál žít nechce, dala však obžalovanému druhou šanci, neboť jí pomáhal, omluvil se i jejím rodičům. Vztah byl v pořádku asi dva měsíce, avšak poté, co odjeli rodiče svědkyně na [REDACTED], se vše vrátilo do původních „kolejí“. Popřela, že by důvodem jejich odchodu z bytu byl nákup drog, naopak to byly rozepře s obžalovaným; ten pak ničil její věci, když nebyla doma. Obžalovaný ji častoval všemožnými nadávkami (plynoucí ze skutku č. 1), ponižoval ji, pokusil se o demonstrativní sebevraždu (řízl se do palce a polil jahodovým kompotem), vyčítal jí, že není

vychovaná, běžně jí kontroloval telefon. Sama mu také nadávala, ale vždy se tím bránila předchozímu útoku, facku mu nikdy nedala. V jednom případě ho zamkla v bytě, ale nebylo to úmyslné, nechtěla, aby se potkal s jejím známým. Telefon mu také zkontrolovala, a to proto, aby viděla, co o ní píše známým. S bývalou manželkou obžalovaného neměla špatný vztah, nevyjadřovala se o něm špatně, ale radila jí, aby ho opustila. Lékařskou pomoc nevyhledala svědkyně z důvodu studu.

14. Soud dále přečetl v souladu s § 211 odst. 6 tr. řádu úřední záznam o podaném vysvětlení (v tomto směru poškozenou) [REDAKCE] (ve vztahu ke skutku ad 2) z něhož zjistil, že se tato dne [REDAKCE] okolo 23:20 hodin vracela od známého [REDAKCE] z letiště ve [REDAKCE], kde měla v opravě své vozidlo [REDAKCE]. Jela domů s [REDAKCE], před domem viděla, jak se od vlakového nádraží blíží obžalovaný, proto nabádala [REDAKCE], aby šel rychle do bytu. Obžalovaný následně zvonil a [REDAKCE] ho vpustil do bytu, kde si s ní chtěl o samotě popovídat; přemlouval ji, aby se k němu vrátila. Kolem 3:00 hodin usnula na gauči, [REDAKCE] s obžalovaným seděli u stolu a povídali si. Probudila se kolem 7:30, [REDAKCE] spal na stole, obžalovaný v bytě nebyl. Slyšela syčení a začala cítit plyn, proto běžela do kuchyně, kde byl puštěný ten největší hořák, ten zavřela a otevřela okno. V ložnici bylo vše přeházené, otevřené zásuvky. Bylo jí jasné, že byl obžalovaný, který hledal peníze nebo drogy. Z nočního stolku jí zmizelo černé látkové pouzdro uzavíratelné na cvok, ve kterém měla 35 000 Kč, asi 80 amerických dolarů a různé účty a doklady o platbách. Zavolala ihned hlídku Policie ČR. Ještě, než přijeli, zkontrolovala obsah kabelky, kde jí chyběl jeden z mobilů – černá [REDAKCE], s vloženou GO SIM kartou, tel. č. [REDAKCE], klíče od [REDAKCE] a pepřový sprej. Ihned poté jí přišla na mobil zpráva z ukradeného telefonu, komunikovala s obžalovaným ohledně předání ukradených věcí. K tomu nakonec nedošlo, klíče od auta našla ještě den pod gaučem, následující den nalezla pepřový sprej a poté, když se vracela v noci do bytu, ležel na botníku odcizený telefon bez SIM karty (s tím obžalovaný při vyjádření k výpovědi poškozené souhlasil). K tomuto skutku následně při hlavním líčení (ke kterému se nakonec v jeho průběhu dostavila osobně) [REDAKCE] vypověděla, že v tašce měla asi 20 dolarů a starou českou stovku, byly to peníze, které dostala za pomoc s vystěhováním jedné paní v [REDAKCE]; jiné dolary neměla. Obžalovaného zahlédla, když vystupovala z auta, stál na rohu naproti bytovce a následně se za ní a [REDAKCE], kterého k sobě pozvala na kávu, rozešel. S [REDAKCE] společně vešli do bytu jejich rodičů, od kterého neměl obžalovaný klíče, měl však klíče od vchodových dveří bytového domu. Poté, co obžalovaný zaklepal, svědkyně [REDAKCE] říkala, ať neotevírá, neboť kolem půlnoci nechtěla v domě dělat rozruch. Osobní věci měla schované v ložnici v nočním stolku, mobil měla u sebe, peněženku a klíče od auta vzadu v pokoji a černou koženkovou tašku s penězi (cca 35 000 Kč) a úředními dokumenty měla schovanou v ložnici. V ložnici svědkyně s obžalovaným nebyla. Odcizen jí ten večer byl ještě starší tlačítkový, černý telefon a asi nějaké věci na výrobu bižuterie (pytlíčky a digitální váha). Odcizené věci chtěla po obžalovaném vrátit, domluvili se, že se sejdou, ale on potom nepřišel. Na policii krádež peněz oznámila její matka.

15. Svědkyně [REDAKCE] - bývalá manželka obžalovaného popsala osobnost obžalovaného jako normálního, ochotného, hodného, pracovitého člověka; obžalovaný staral se o domácnost, dceru si bere, výživné hradí, neměla s ním problémy. Důvodem rozvodu byl alkohol, který pil obžalovaný denně, což bylo značně finančně náročné; manžel se jí pitím zhnusil, nechtěla už ani intimní vztah. Po alkoholu nebyl agresivní, občas se pohádali, ale nikdy ji neuhodil, neničil věci, hádky řešila tak, že odcházela do jiné místnosti a mluvila s ním, až když vystřízlivěl. [REDAKCE] by popsala jako ochotnou, lehce zahleděnou do sebe, egoistickou, neměla s ní nikdy problém. Svědkyně vypověděla, že s obžalovaným a [REDAKCE] se vídala cca jednou za dva měsíce, když k nim vozila dceru. O jejich

vztahu nevěděla mnoho, občas něco oba naznačili, ale chovali se k sobě normálně. O jejich konzumaci drog ničeho nevěděla, nebyla přítomna žádnému konfliktu, dokonce ani dcera se nezmiňovala o ničem neobvyklém. Občas obžalovaného vezla do [REDAKCE], protože neměl řidičský průkaz, jednou zjistila, že si vzal s sebou i kocoura. S [REDAKCE] si svědkyně psala hlavně kvůli manikúře, kterou [REDAKCE] dělala, občas se [REDAKCE] zmínila o nějakých problémech, ale svědkyně se do toho nechtěla plést, snaží se negativní informace vytěšňovat.

16. **Svědkyně** [REDAKCE] zná [REDAKCE] ze základní školy, jezdila k ní v těhotenství na návštěvy, v souvislosti s tím se poznala s obžalovaným. [REDAKCE] by popsala jako kreativní, veselou osobu, měla naklizený byt, vyráběla si sama kýčovitě hračky, šila šaty, malovala obrazy. Při návštěvách nabyla svědkyně dojem, že vše, co [REDAKCE] řekla, bylo podřadné, sama si prošla podobným vztahem, proto jí radila, aby vztah ukončila. Dále si vzpomněla, že již v době, kdy chodila v patnácti na diskotéky, bylo příjmení [REDAKCE] známkou problémů, proto pojala podezření, že něco není v pořádku; modřin si však u [REDAKCE] nikdy nevěšila. Svědkyně si rovněž všimla, že [REDAKCE] zhubla, že je na tom psychicky špatně, chodila cca jednou za měsíc i k ní domů, protože jí stříhala, tam se chovala velice nervózně, dívala se neustále na telefon. Svědkyni také poslala fotografie rozřezaných obrazů. Po propuštění z vazby se jí [REDAKCE] svěřila s tím, že je nešťastná, že se obžalovaného nemůže zbavit. Osobnost obžalovaného hodnotila svědkyně jako arogantní, manipulativní. Svědkyně si všimla i výměny nábytku v bytě [REDAKCE], kterou odůvodnila jeho zničením ze strany obžalovaného. Ví také o tom, že se řešilo hodné auto, zprohýbané plechy. Na problémy svědkyni taktéž upozornili přátelé [REDAKCE] ze [REDAKCE] – [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]; prosili ji, aby [REDAKCE] pomohla, že je na tom špatně. Sdělili jí rovněž, že na ni obžalovaný střílel vzduchovkou z balkonu. V době, kdy byla [REDAKCE] ve vazbě si se svědkyní dopisovala, sdělovala jí, že je ráda, že se tímto vztah s obžalovaným ukončil. Svědkyně tak nechápe, proč obžalovaného vzala následně opět k sobě; po návratu z vazby se [REDAKCE] zase projevovala jako před tím. Ohledně drog se svědkyně s [REDAKCE] nebavila, nedivila by se, kdyby jí k prodeji drog donutil nedostatek peněz, neboť si svědkyni stěžovala, že musí žít i obžalovaného. Svědkyně neví, zda [REDAKCE] obžalovaný omezoval v pohybu, ale vypověděla, že si jednou [REDAKCE] stěžovala, že se nesmí bavit s „klukama ze [REDAKCE]“, dále svědkyni sám obžalovaný řekl, že jednou kontroloval, zda [REDAKCE] opravdu jela za svědkyní do práce, což odůvodňoval strachem z konzumace drog [REDAKCE]. U žádné hádky svědkyně přítomna nebyla, vše zná zprostředkovaně od [REDAKCE].

17. **Svědkyně** [REDAKCE] je nejbližší kamarádkou [REDAKCE], zná ji od svých šestnácti let, obžalovaného zná od roku [REDAKCE], kdy začal s [REDAKCE] chodit. [REDAKCE] by popsala jako hodnou, chytrou holku, která to má srovnané v hlavě, má ji ráda, je spíše nebojácná, nestáhne se, řekne svůj názor. Obžalovaného svědkyně postupem času začala vnímat jako agresivního, vulgárního člověka, který se neumí chovat k ženám. Svědkyně se s [REDAKCE] vídala méně, když žila s obžalovaným, cca jednou za 14 dní či o víkendech, více se vídaly před vazbou. Po propuštění [REDAKCE] z vazby se nějakou dobu nevídaly vůbec, protože svědkyně nesouhlasila s jejím návratem k obžalovanému, byť se jí zpočátku jevilo, že začali žít normálně. Svědkyně poté, co zažila hádky u [REDAKCE] doma, už nechtěla jezdit za ní na návštěvu, [REDAKCE] jezdila proto k ní, byla však celou dobu na telefonu, odepisovala obžalovanému a stěžovala si na svůj vztah a život. Při jedné z návštěv přijel obžalovaný před dům svědkyně, kde vyčkával a vyzýval [REDAKCE], aby šla ven. Svědkyně [REDAKCE] radila, aby vztah ukončila, nebavilo ji poslouchat pořád dokola to samé (vždy se usmířili a poté opět pohádali). Dále svědkyně viděla fotky gauče, ve kterém byli zapíchané nože, [REDAKCE] jí ukazovala roztrhané bundy a rozbitou televizi, zničený nábytek. Svědkyni je též známo, že obžalovaný různě ničil [REDAKCE] automobily (např. u vozidla [REDAKCE] obžalovaný zevnitř postříkal strop vozu, když [REDAKCE] nechtěla vyjít ven). Svědkyně si myslí, že roznětkou hádek

byly drogy a nepřítomnost [REDAKCE]. Věděla, že drogy bere jak [REDAKCE], tak i obžalovaný, popř. soused [REDAKCE]; s kamarády [REDAKCE] se však svědkyně nestýkala. Co se týče změn v chování [REDAKCE], k tomuto svědkyně uvedla, že se změnila vzhledově, zestárla, byla vystresovaná, roztěkaná, odevzdaná, stěžovala si. V SMS zprávách obžalovaný [REDAKCE] sprostě nadával a vyhrožoval jí, např. tím, že ji udá na policii, že nedá najíst kocourovi. Podle svědkyně většinu financí na domácnost hradila [REDAKCE] z prodeje drog. Svědkyni je známo, že jednou v zimě přijela [REDAKCE] k ní domů poté, co předtím šla pěšky z [REDAKCE], měla oteklý ret a na hrudi ranku, o které tvrdila, že je od přitlačených nůžek. Nikdy jindy si žádných modřin nebo zranění svědkyně nevyšla, ani neviděla, že by ji obžalovaný uhodil. Sama svědkyně byla také přítomna u toho, když obžalovaný střílel vzduchovkou do garáže, kde seděla [REDAKCE] s přáteli.

18. **Svědék** [REDAKCE], který zná jak obžalovaného, tak i [REDAKCE] asi tři nebo čtyři roky (od obou nakupoval drogy); má veškeré informace ohledně projednávané věci zprostředkovaně od kamarádů a od [REDAKCE]. Vypověděl, že ta na něho působila jako hodná žena, ani obžalovaný před ním nebyl agresivní. Neví, zda si někdy všiml zranění u [REDAKCE], nechtěl se jí na to ptát; pouze se mu svěřila, že jí obžalovaný zničil auto, nábytek, gauč, televizi. Po hádkách odcházela z bytu. Obžalovaný [REDAKCE] neustále psal SMS zprávy, ty svědek nečetl. Viděl osobně vymáčená světla u automobilu [REDAKCE], potrháný strop, auto bylo posprejované. Myslí si, že důvodem hádek byla žárlivost.
19. **Svědék** [REDAKCE] zná [REDAKCE] od střední školy, obžalovaného až od jeho vztahu s [REDAKCE]. Oba popsal jako normální, hodné, tvrdohlavé lidi, nemá k nim žádný bližší vztah; [REDAKCE] se podle jeho názoru umí partnerovi postavit (při výslechu na policii svědek vypověděl, že má obžalovaný myšlenku houpačích koně, že se choval jako „debil“, že ho nemá rád, to svědek při konfrontaci dle § 211 odst. 1 tr.řádu přiznal a označil za správné tvrzení). Ke zničeným věcem se svědek vyjádřil tak, že viděl až následně poničené [REDAKCE], televizi, roztrhaný gauč, rozkopaný sádrokarton. Od [REDAKCE] kupoval pervitin, protože obžalovaný mu ho prodal málo. Stěžovala si na to, že jí obžalovaný hlídá, kam jde a s kým, že jí rozbíjí věci, často jí píše. Bývala nešťastná a ubřečená, nikdy si nevšiml žádného zranění. Byl přítomen i u několika hádek v bytě [REDAKCE], při nichž se hádali oba dva.
20. **Svědék** [REDAKCE] zná jak [REDAKCE] i obžalovaného ze [REDAKCE], někdy s nimi konzumoval drogy. [REDAKCE] zná déle, opravoval jí auta, po jejím propuštění z vazby už se s ní nescházel. Zpočátku se mu zdál jejich vztah klidný, posléze si u [REDAKCE] všiml modřin, podlitin v části obličeje a na hrudi. Když se [REDAKCE] držela za žebra, tak jí schválně do nich dloubal prstem, aby mu žebra ukázala; neřekla však napřímo, že by jí zranění způsobil obžalovaný. Viděl také nateklý horní ret a prokousnutý nos. Některé poničené věci svědek [REDAKCE] opravoval, např. sádrokarton v ložnici, poškozené byly žaluzie, garnýže, lustr, měla pomalované auto, okopaná zrcátka, zničený interiér jak u [REDAKCE], tak u [REDAKCE]. Podle sdělení [REDAKCE] to udělal obžalovaný. Svědek byl přítomen hádce, při které obžalovaný po [REDAKCE] hodil sklenici. [REDAKCE] za dobu vztahu zhubla, až to nebyl hezký pohled, byla roztěkaná, obžalovaný ji pořád naháněl, volal jí, psal intenzivně SMS, zakazoval jí stýkat se s některými lidmi, hlavně s [REDAKCE]. Podle toho, co svědek při hádce slyšel, hodnotil jako dominantnějšího obžalovaného (ten se svědkovi i chlubil, že údajně bývalé manželce přerazil čelist). Od [REDAKCE] ví svědek, že jí spláchl stříbro do záchodu, vltavíny vyhodil oknem, rozstříhal několik tisíc korun a eur na kousky. Sám viděl v popelnici rozstříhané oblečení. O incidentu se vzduchovkou slyšel svědek od [REDAKCE].
21. **Svědék** [REDAKCE] se zná s [REDAKCE] 15 let, označil ji za laskavou, hodnou, ochotnou pomoci. Obžalovaného až od té doby, co s ní začal žít, popsal ho jako psychopata, kdy někdy

je upřímný, ale je to ulhaný lhář. Pod vlivem pervitinu byl obžalovaný agresivní, napadal, byl vulgární, míval velké abstinenci příznaky, mlátil [REDAKCE], ničil jí věci, ta pak byla ubrečená, vystresovaná, vystrašená, zhubla, byla neklidná. Vztah [REDAKCE] a obžalovaného hodnotí jako na horské dráze, [REDAKCE] držela kasu, byla dominantnější v tom smyslu, že si „nenechala srát na hlavu“, on měl fyzickou převahu, někdy byl týden v pohodě, pak mu „ruplo v kouli“. Oba dva, stejně jako svědek měli přístup k pervitinu. Svědek vypověděl, že si zpočátku, asi rok, ničeho nevěšil, poté začal vidat rozbité věci, modřiny, monokly. Ptal se [REDAKCE], co se děje, sama nic neřekla. Nakonec už byl obžalovaný konfliktní i v jeho přítomnosti či přítomnosti dalších osob. Od [REDAKCE] slyšel, že ji měl držet nůž na hrudi. Po hádkách [REDAKCE] utíkala, svědek byl často na její žádost s ní většinou v autě nebo v garáži. Svědek bydlí ve vedlejší bytovce, proto jednou, když byl kouřit, viděl, jak se hádali na balkoně, obžalovaný [REDAKCE] chytil, dal jí pěsti a pak s ní praštil o balkonové dveře, ona brečela. Byl také přítomen dalším incidentům, konkrétně, když u garáže vyhrožoval s nůžkami a střílel po nich vzduchovkou, což v [REDAKCE] vzbuzovalo strach, dále když po [REDAKCE] hodil svíčku ve skle, rozřezal jí stropnice, sedačky u auta, rozbil rádio, rozřezal palubovku u [REDAKCE], rozbil ledničku, prořezal plátna. Dále je mu z doslechu známo, že [REDAKCE] obžalovaný hledal na čtyřkolce po [REDAKCE], propíchal jí gumy od auta, používal dron ke sledování, odposlouchával ji, nahrával, psal jí zprávy, když nebyla doma, zakazoval jí se bavit s přáteli, zamykal ji doma. Obžalovaný dle výpovědi svědka ničil věci jednak, když nebyla [REDAKCE] doma, jednak když doma byla. Svědek několikrát ošetřoval [REDAKCE] na zahradě, měla různé šrámy, prokousnutý nos, monokl, naražená žebra. Svědek uvedl, že obžalovaný použil vůči [REDAKCE] nadávky „ukrajinská špína, děvka, kurva, píča“, ona však taky uměla nadávat. Před vztahem s obžalovaným byla domácnost [REDAKCE] naklizená. Při soužití s obžalovaným to byl pravý opak - propíchaný gauč, rozbité okno, rozřezané věci, rozbité poličky, ničil jí také oblečení, vyházel zlato. Domácnost financovala [REDAKCE], svědek neví, kde brala peníze. Obžalovaný vyhrožoval [REDAKCE] například i tím, že ublíží svědkovi; myslí si, že na něho žárlil. Kocourovi dával obžalovaný dle svědka nažrat, ležel s ním na gauči, někdy ale [REDAKCE] různě vyhrožoval, že mu něco udělá; jednou ho odvezl do [REDAKCE]. Několikrát se stalo, že někdo ze sousední bytovky běžel [REDAKCE] na pomoc, když se ozýval křik a volání o pomoc z jejího bytu, ale nikdy nikdo neotevřel a [REDAKCE] se k tomu pak nevyjadřovala. Svědek vypověděl také, že mu [REDAKCE] zaslala fotku s výhrůžnými zprávami, které jí psal obžalovaný, s prosbou, ať si ji uloží, že se bojí, že jí ublíží. Po propuštění [REDAKCE] z vazby se svědek s obžalovaným již nestýkal, jejich soužití zpočátku vypadalo normálně, asi po měsíci nebo dvou se opět začala stupňovat agrese obžalovaného. **Svědka** [REDAKCE] je bratrem svědka [REDAKCE]. Vypovídal v podstatě shodně jako jeho bratr. Některé informace má zprostředkované. Osobně však zažil utržení zrcátka u [REDAKCE] a další poničení vozu, dále slyšel, jak obžalovaný na [REDAKCE] řve, nadává jí, viděl rovněž zdevastovaný byt a roztrhané dámské oblečení naházené pod balkonem. Známe fyzického násilí si nevěšil, že něco není v pořádku, však bylo znát z [REDAKCE] pohledu, byla ubrečená, ustrašená. O tom, že [REDAKCE] prodává drogy, svědek věděl.

22. **Svědka** [REDAKCE] byl sousedem obžalovaného a [REDAKCE], s kterou zná od malička. Je mu známo, že oba dva užívali drogy (ty se u nich daly i sehnat), jinak jsou to normální lidi. Jejich vztah nebyl dle svědka fungující, neustále se hádali, odcházeli z bytu. Hádky by hodnotil jako ostřejší, nadávky a výhrůžky zněly od obou stran, hrubá a hysterická uměla být i [REDAKCE], mohlo být i nějaké fyzické naznačování; svědek dokonce slyšel ženský hlas se slovy jako „au, nech mě být“. Hádky trvaly od 10 minut do dvou hodin. Důvodem mohlo být jak užívání drog, tak i jejich prodej. [REDAKCE] se nikdy s ničím nesvěřila, změnila se, byla zamklá, chodila neupravená, zestárla, měla modřiny na rukou, nohou, nad ledvinami; na dotaz, zda jí to udělal obžalovaný, tvrdila, že se někde bouchla, upadla, ať to neřeší. Po jejich propuštění z vazby bylo vše asi dva měsíce v pořádku, následně se vše opakovalo. Svědek si

v bytě [redacted] všiml rozřezaného gauče, židle, shozených poliček, knížek poházených po zemi; ví, že obžalovaný z okna bytu vyhazoval vibrátor, roztrhané bankovky, pytlíky od „dealeráků“. Dále slyšel o tom, že měl obžalovaný spláchnout do záchodu šperky a „trávu“. Ohledně automobilu [redacted] svědek ví o rozbitém čelním skle a zrcátku, co se týče [redacted], není si jist, zda ho poškodil obžalovaný. Svědek vypověděl, že nikdy neviděl sledovat obžalovaného [redacted] dronem, neví, zda ho měl i za tímto účelem. Dále byl svědek účasten hádky na balkonu, kdy on spolu s [redacted] byl na spodním balkonu a obžalovaný s [redacted] na balkonu nad nimi. Slyšel hádku a napadení [redacted] ze strany obžalovaného, v odraze okna viděl obžalovaného vztáhnout na ni ruku, ale úder přímo neviděl. Následně svědek běžel [redacted] na pomoc, zvonil, bouchal na dveře, kopal do nich, ale nikdo neotevřel. **Svědka** [redacted] bydlí ve vedlejší bytovce; zná [redacted] i obžalovaného z ulice spíše od vidění, z jeho bytu je dobře vidět na balkon [redacted]. Obžalovaného popsal jako agresivního, od lidí věděl, že fetuje, [redacted] byla zpočátku samá sranda, poté byla uzavřená, bála se mluvit či samostatně pohybovat (musel ji například doprovodit z bytu jejich rodičů, kde se schovávala, do garáže, kde na ni čekal svědkův strýc). Během jejich soužití si všiml, že [redacted] měla modřinu na boku a zranění na nose, přemalované make-upem. Několikrát našel odpadkové pytle, ve kterých byly [redacted] věci, např. u nádraží vedle jejího auta, také pod balkonem našel rozstříhané bankovky, a jiné věci. Konkrétní slova nebo věty svědek nikdy neslyšel, ale slyšel řev, bylo to oboustranné, z většiny od obžalovaného. Ví také, že obžalovaný hledal [redacted] po [redacted] na čtyřkolce nebo pěšky. Násilí ho použít přímo neviděl, ale jednou slyšel z [redacted] bytu rány a křik, když byl na balkoně u kamaráda [redacted]. Po propuštění z vazby spolu žili chvíli normálně, nicméně dle očekávání svědka to nemělo dlouhého trvání; intervaly mezi hádkami byly trochu delší, než před jejich vzetím do vazby.

23. **Svědčyně** [redacted] bydlí v sousedním bytě přímo pod bytem [redacted]. Blíže nezná ani [redacted] ani obžalovaného, zdravila se s nimi pouze na chodbě. Zastává funkci domovnice v bytovém domě, přičemž v minulosti řešila nainstalování 5ks kamer obžalovaným, které snímaly společné prostory (nacházely se na okně, balkoně a na veřejné chodbě před jejich bytem). Svědkyně slyšela přes strop z bytu nadávky obou aktérů, padání nábytku. Hádky probíhaly spíše v noci, napříč časem měly vzrůstající intenzitu, jejich důvod nezná. Není schopna říci, kdo při nich byl dominantnější (pravděpodobně to byl obžalovaný), pouze jednou slyšela padnout facku. Po hádkách pokaždé odcházela [redacted], ta seděla třeba dvě hodiny v autě. Fyzických změn na těle [redacted] si nevšimla, vidala ji však chodit se sklopenou hlavou. V bytě [redacted] byla jednou s otcem [redacted] - panem [redacted] v době, kdy byla [redacted] ve vazbě. Zde přímo viděla rozbitou televizi, dírky v nábytku jakoby od diabol, sedačku rozřezanou na více místech (asi 5-20 cm dlouhé zářezy). V domě obžalovaný též rozbil dveře do sklepa a okno; tyto škody uhradil pan [redacted]. Svědkyně dále na vlastní oči dvakrát viděla před domem vyhozené [redacted] vibrátory, na jejím autě bylo každou chvíli něco rozbitého. S dronem nalétával obžalovaný dle svědkyně sousedům do oken, ona sama měla ve dvě v noci dron u okna ložnice; byla také svědkem toho, jak dron vylétl směrem k zahrádce, kde byla [redacted] u slepic. Se čtyřkolkou jezdil obžalovaný po [redacted] sem a tam hlavně v noci.

24. **Svědčyně** [redacted] zná obžalovaného pouze od vidění, viděla ho pomáhat [redacted] na zahrádce (tam chodila krmit slepice, když byla její matka na [redacted]), pomáhal sousedce sekát zahrádku. Svědkyně viděla, jak se obžalovaný naháněl s [redacted] kolem bytovky, jindy obžalovaný házel po [redacted] vajíčka a ona na něj křičela, že chce vrátit klíče; v případě jiné hádky uklidňovali kamarádi [redacted] a obžalovaného v kolně. Svědkyně ví, že jak červené, tak bílé auto (tzn. vozidlo [redacted]) bylo pomalované ornamenty, jednou viděla, že obžalovaný urval u auta zrcátko. Svědkyně dále vypověděla, že v případě jiného konfliktu

obžalovaný čekal na [REDAKCE], až přijede k domu, poté otevřeným okýnkem spolujezdce vytáhl z jejího vozidla kabelku a něco z ní vzal (nejspíš peníze); zbytek peněz hodil na kapotu.

25. **Svědčyně** [REDAKCE] zná obalovaného asi čtyři, pět let. Hodně si psali, telefonovali, kamarádili se, partnerský vztah neměli. Zнала ho jako dobrého člověka, nebyl s ním žádný problém, agresivní nebyl, zda ho změnily drogy, neví. Kontakt s ním utnula, protože měla těžké období, uzavírala se do sebe, možná cítila, že by chtěl něco víc a ona chtěla být sama. Vybavuje si, že jednou přijel s tím, že ho měla napadnout nejspíš kvůli ní nějaká parta lidí na benzině, měl roztrženou halenku; svědkyně si však myslí, že si to ve skutečnosti vymyslel, aby v ní vyvolal lítost. Poté se jí snažil kontaktovat, psal jí, ale nic neobvyklého na tom nevidí. Obžalovaný se jí též světil, že měl problémy s manželkou a to kvůli alkoholu. [REDAKCE] zná, nemá o ní dobrý názor, i přesto, že si nikdy nic neudělaly, když se potkají, pozdraví se.
26. **Svědčyně** [REDAKCE] bydlí v sousední bytovce, její balkon je prakticky ve stejné výši jako balkon [REDAKCE], kterou zná přes její rodiče; byla to veselá holka, později však chodila se svěšenou hlavou. Svědkyně nebyla nikdy přítomna fyzickému násilí, z bytu [REDAKCE] slyšela pouze hádky, pád věcí, křik obou dvou (kdo byl dominantnější, neví). Svědkyně např. slyšela, jak [REDAKCE] křičela „nemáš právo ničit moje věci; už jsem ti kolikrát řekla, vypadni, odejdi, prostě nech mě na pokoji“. Obžalovaný ji naproti tomu častoval nadávkami jako „kurva“ nebo „píča“, chtěl po ní klíče od auta. Jednou ráno po noční hádce viděla pod balkonem vyházené osobní věci [REDAKCE], vibrátor a roztrhané eurové bankovky. Přímo do bytu z balkonu svědkyně neviděla, protože jedny žaluzie byly neustále zatažené, další byly rozbité, ale okno bylo vždy něčím zakryté. Poté, co vzali oba do vazby, vzala svědkyni do bytu matka [REDAKCE]; zde viděla nožem propíchnutou televizi, lednici, rozřezanou sedačku, díry ve zdech po diabolách. Vzduchovkou střílel obžalovaný také z balkonu, ale svědkyně neví, zda na ptáky nebo kočky. Dron létal nejen kolem bytovky [REDAKCE] i svědkyně, kolem jejich balkonových dveří. [REDAKCE] se po hádkách někdy schovávala v bytě rodičů (z bytu [REDAKCE] musela obžalovaného vyhodit její matka, která mu sebrala klíče).
27. **Svědčyně** [REDAKCE] bydlí ve stejné bytovce jako matka [REDAKCE] - paní [REDAKCE]. Obžalovaného s [REDAKCE] vídala na zahrádce, kde spolu pracovali, krmili slepice. Paní [REDAKCE] nejprve obžalovaného [REDAKCE] doporučovala, poté na něho nadávala, tvrdila, že ji zatáhl do drog. Jejich soužití hodnotí jako velice divné, tzv. nahoru a dolů (jednou se milovali, podruhé hádali). Viděla, jak obžalovaný po [REDAKCE] hází vajíčka, nahání ji kolem bytovky, tahal jí u kůlny za vlasy, ví také o poničených autech - stříbrném [REDAKCE] a červené [REDAKCE] (auta byla poškrábaná klíči nebo šroubovákem, na jednom bylo dámské na druhém pánské přirození, [REDAKCE] měla ukopnuté zrcátko). Myslí si, že obžalovaného [REDAKCE] rozčilovala, že byla věčně pryč. Naháněl ji, hledal ji i dronem, pořád jí volal, kopal jí do auta a tahal jí z něj ven (ona mu nadávala a odjela); několikrát ho také zavřela do kolny, aby mohla odjet. Svědkyně vypověděla, že [REDAKCE] zná od pěti let, že dle jejího názoru hodně střídala muže, bylo jí jedno, kolik je jim let; využívala je, z její strany to byla „vychcanost“, jedná se o člověka, který jde přes mrtvoly. Obžalovaný svědkyni zdravil, nezdál se jí špatný, vyložené pozitivní názor na něho neměla.
28. **Svědčyně** [REDAKCE] bydlí naproti kůlně [REDAKCE] matky. Vypověděla, že si [REDAKCE] s obžalovaným do kolny tahali mladé kluky, kde si povídali, pouštěli hudbu, někdy se hádali, ale nijak moc. Svědkyně viděla, jak obžalovaný po [REDAKCE] házel vajíčky, také ji naháněl po vesnici na čtyřkolce, červené auto [REDAKCE] jí počmáral dámským přirozením. Příčinu hádek svědkyně nezná, slyšela od lidí, že [REDAKCE] obžalovaný mlátí; ta jí přišla taková ušlápnutá, tichá, naopak obžalovaný byl vulgární, hned začal křičet, když se mu něco řeklo.

29. Soud dále za splnění podmínek uvedených v ust. § 211 odst. 6 tr. řádu provedl ve vztahu ke skutku ad 2. důkaz čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení níž uvedených osob. [redacted] zná obžalovaného asi 4 roky. Asi na konci [redacted] byl svědek spolu s [redacted] a [redacted] v bytě [redacted]. V tu chvíli tam byl i obžalovaný, který vytáhl na stůl pytlík se žlutým práškem, kterého mohl být asi 1 gram a řekl všem v bytě, kdo chce, aby si dal. Svědek nabídky využil, šňupnul cca 0,1 až 0,2 gramu, poznal, že se jednalo o pervitin, nicméně nebyl moc dobrý; poté z bytu odešel. Obžalovaný za pervitin nic nechtěl, svědek u něho neviděl žádnou taštičku, neměl ani vlastní cigarety. Obžalovaný všem říkal, že miluje [redacted], že je na ní našťvaný, že ho podvedla s nějakým kamarádem a že má u ní doma všechny svoje věci. I [redacted] zná obžalovaného asi 4 roky. Koncem [redacted] se s ním odpoledne potkala v non-stopu [redacted], kde jí vyprávěl o tom, jak byl u [redacted] doma, bavil se tam s nějakým klukem, a vzal jí „piko“ v černé koženkové tašce na dva zipy, kterou svědkyni i ukazoval. Obsah kabelky viděla svědkyně také téhož dne večer v bytě u [redacted]; tvořila ho digitální váha, starý tlačítkový černý telefon, prázdné igelitové sáčky (dealeráky), jeden větší pytel (asi 20 na 15 cm), na jehož dně byla vrstva nažloutlého prášku (o něm obžalovaný tvrdil, že se jedná o pervitin) - dle odhadu svědkyně ho bylo asi 10 gramů. Obžalovaný všem přítomným ([redacted], [redacted], [redacted] a svědkyně) nabídl pervitin, všichni si z pytle vzali a dali si na stole „čáru“, poté si ještě vzali každý trochu na pozdější konzumaci. Pervitin nebyl dle svědkyně moc kvalitní. Zda si vzal i obžalovaný, svědkyně neví, za pervitin však nic nechtěl. Sama žádné peníze v tašce neviděla, obžalovaný jí ale říkal, že tam bylo asi 7 000 Kč. Obžalovaný jí dával poslechnout hlasové zprávy od [redacted], která hystericky chtěla vrátit peníze, čemuž se obžalovaný smál a svědkyni ukazoval sáček s pervitinem s tvrzením, že to jsou peníze, které chce vrátit. [redacted], uvedla, že ke konci měsíce [redacted] přišel do bytu [redacted], kde sama svědkyně bydlí, obžalovaný, který zde chtěl přespat. Později vytáhl z černé taštičky pytel velký asi 15 na 10 cm, ve kterém bylo hodně pervitinu. Všechny přítomné ([redacted], svědkyni, [redacted], [redacted] a [redacted]) vyzval, aby si z něj vzali, což někteří udělali, včetně svědkyně. Sám obžalovaný si dal určitě „čáru“ a překvapivě za pervitin nic nechtěl. [redacted] koncem [redacted] přišel ve večerních hodinách k bytovce, před kterou potkal [redacted], který se v současnosti stýká s [redacted]. [redacted] mu řekl, že u [redacted] je obžalovaný a že chtěl, aby na půl hodiny odešel. Svědek se posléze začal obávat o svůj set top box, který [redacted] půjčil (zná obžalovaného a ví, že rozbíjí věci). Zazvonil proto na [redacted] byt, ta ho pustila dovnitř, kde pobyl pár minut; obžalovaného, který byl v zadním pokoji, naživo neviděl. Druhý den mu [redacted] říkala, že jí obžalovaný odcizil nějaké peníze. [redacted] potkal někdy koncem [redacted] obžalovaného u nemocnice, kde stála obžalovaného čtyřkolka. Obžalovaný tvrdil, že se pohádal s [redacted], že ho podvádí s jeho kamarádem; mluvil hodně, svědek ho příliš neposlouchal. Všiml si však, že má u sebe nějakou černou kabelku, brašničku. Svědek si vybavil, že kabelka měla dva zipy a že z ní obžalovaný vytahoval nějakou bankovku, asi v hodnotě 2 000 Kč, víc si nevybavuje. Obžalovaný měl již na čtyřkolce na zrcátku připraveny dvě lajny pervitinu, tak si oba dali. Pervitin byl nažloutlý, dle svědka střední kvality. Za pervitin obžalovaný nic nechtěl. V bytě u [redacted] svědek nebyl, ale slyšel právě od obžalovaného, že tam také pervitin zadarmo rozdával.
30. **Svědka** [redacted] při hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného z dřívější doby, kdy se s ním kamarádil; [redacted] zná přes obžalovaného a jejího bývalého přítele. Svědek popsal, že jel s [redacted] na letiště ve [redacted], poté s ní kolem půlnoci přejel do jejího bytu na kafe. Vzápětí po příchodu na byt na dveře klepal obžalovaný. [redacted] svědka nabádala, aby neotevíral, byla ve stresu, klepal se jí hlas. Svědek si myslel, že s ním obžalovaný chce mluvit, ten však šel s [redacted] do vedlejší místnosti, kde byli asi půl hodiny nebo hodinu; jejich konverzace byla klidná, nekřičeli. Poté, co vyšli, byla [redacted] nervózní, později usnula.

Obžalovaný z vedlejší místnosti napsal svědkovi zprávu, zda by nemohl jít alespoň na hodinu pryč, že si chce promluvit s [REDAKCE] o samotě. Svědek se vrátil třetí kolem hodiny ranní, v bytě nebylo nic rozházené, obžalovaný zde stále byl; svědek po krátkém čase usnul na stole. Ten večer měla [REDAKCE] dle svědka dotykový telefon [REDAKCE] a příruční kabelku s jemu neznámým obsahem. Když se svědek kolem osmé hodiny ranní probudil, obžalovaný v bytě již nebyl, [REDAKCE] však běhala po bytě a hledala telefon. Tvrdila, že jí obžalovaný vzal tašku, ve které bylo 30 000 Kč, a že byl puštěný plyn (to však nemůže svědek potvrdit). Předmětný telefon nakonec našel svědek u sebe doma v garáži, jednalo se o černou tlačítkovou [REDAKCE], prázdnou tašku vrátila [REDAKCE] policii. Vzhledem k tomu, že má svědek ve svém domě kamery, viděl, že telefon dal do garáže obžalovaný. Pokud se jednalo o dolary, dal svědek [REDAKCE] za pomoc s naložením dodávky 20 – 30 dolarů.

31. Ke skutku dle ad 3. (a nepřímě též ke skutku ad. 2) uvedla **svědkyně [REDAKCE]**, že žije v rodinném domě s [REDAKCE]; s obžalovaným má normální až přátelský vztah. Dům nezamykají. Svědkyně vypověděla, že v [REDAKCE] kolem šesté hodiny ráno v sobotu nebo neděli, když jí zazvonil budík, přišel obžalovaný za ní do ložnice, tvrdil jí, že ji obejmě, že její přítel spí u jeho přítelkyně. Svědkyně se v rozespalosti lekla, byla v šoku, protože myslela zprvu, že přišel její přítel, obžalovaný si sedl na postel k jejím kolenům, poté mu řekla, aby šel ven, že se potřebuje obléct. Neví, zda mu vstup do domu povolil její přítel, sice se navštěvovali, ale u nich v domě obžalovaný nepřespával, neměl od něho klíče, ani zde neměl uschované věci. Svědkyně vypověděla, že obžalovaný měl u sebe černou taštičku. Obžalovaný i svědkyně byli naštvaní, nejprve mu nevěřila, tak zavolala do práce, že přijde později a jeli se podívat do [REDAKCE], zda tam je auto jejího přítele. Obžalovaný je pak v domě ještě navštívil, když byl v garáži se svědkem [REDAKCE], nechal tam černý telefon značky [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] není momentálně přítelem svědkyně. K výpovědi svědkyně se obžalovaný vyjádřil tak, že klepal na dveře, až poté vešel, a to proto, že mu to řekl [REDAKCE], podobnou věc všichni čtyři řešili v prosinci.
32. Soud ve věci provedl dle § 213 odst. 1 trestního řádu široké spektrum listinných důkazů. Předně zohlednil **příkaz k domovní prohlídce, protokol o provedení domovní prohlídky ze dne [REDAKCE] a úřední záznam ze dne [REDAKCE]**. Tyto důkazy dokládají, že v bytě ve [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], který užívá [REDAKCE], byly nalezeny předměty související s užíváním a distribucí drog (digitální váhy, plastové sáčky s uzavíratelnou lištou, sušina konopí, *černá taštička se sáčky* se zbytky krystalické látky a listy s poznamenanými jmény a dluhy, *mobilní telefon [REDAKCE]* černé barvy, 7 popsaných listů formátu A4). Ze **smlouvy – přísahy ze dne [REDAKCE]**, kterou sepisoval obžalovaný s [REDAKCE], lze vyčíst pokus o domluvu na chování v partnerském vztahu a zároveň o domluvu ohledně prodeje drog. Obžalovaný v dohodě [REDAKCE] klade ultimáta, aby se správně rozhodla; pokud ho podrazí, pak vše zničí. [REDAKCE] zaškrtnutím položky „ANO“ souhlasí s jednotlivými body a zároveň dopisuje své podmínky, mezi nimiž je např., že obžalovaný nebude jednat agresivně, nevztáhne na ni už nikdy ruku, nebude ničit ani rozbíjet věci. **Úřední záznam o vyhodnocení kamerového záznamu na č. 1. 59-60 včetně CD** dokládá, že obžalovaný dne [REDAKCE] v nočních hodinách čekal na [REDAKCE] ve [REDAKCE], jel s ní poté na čerpací stanici v obci [REDAKCE], kde ji pronásledoval okolo jejího vozu zn. [REDAKCE], hádal se s ní, [REDAKCE] mu posléze odhodila předmět bílé barvy, který si obžalovaný několikrát fotografoval, kopal do dveří u řidiče vozu [REDAKCE], následně proběhl fyzický a slovní konflikt s mužem, který na místo přijel; zasahovala zde též hlídka Policie ČR, které bylo sděleno, že se jedná o rodinnou hádku, kterou si vyřeší zúčastnění sami. **Fotografie a printscreeny obrazovek mobilního telefonu na č. 1. 182-184, č. 1. 210-213 a 517-520** stejně jako **úřední záznam na č. 1. 516** dokládají zapíchané nože v sedací soupravě šedé barvy, nepořádek a vyházené věci v bytě, rozstříhané oblečení (dámské bundy), rozstříhané SPZ, modřinu a šrám na nose a levé tváři [REDAKCE], dále konverzaci, ve které

obžalovaný srdceryvně ujišťuje [REDAKCE] o své lásce, ptá se jí, zda chce mít dítě, oznamuje jí, že prodal dům, že jí vrátí auto, kdy bude chtít, že jí vezl dopis dronem, ale ulétl mu, [REDAKCE] obžalovaného také miluje, ale zároveň mu oznamuje, že je „jen zkurvený zmrld, co umí mlátit ženský, chcípák“, že je to nejhorší, co ji potkalo a jeho chování je neomluvitelné. Z **úředního záznamu o vyhodnocení konverzace obžalovaného a [REDAKCE] (č. 1. 264-265), z přepisu odposlechů telefonních hovorů a SMS z akce [REDAKCE] (č.l. 266-506), z úředního záznamu ze dne [REDAKCE] o vyhodnocení komunikace z mobilního telefonu spolu s messengerovou komunikací (č. 1. 521-635) a z příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (č. 1. 61-62, 65-66, 67-68)** plyne, že obžalovaný [REDAKCE] neustále kontroluje přes SMS zprávy a telefonáty, kontroluje jí také její komunikaci, požaduje, aby mu sdělovala, kde je, aby reagovala okamžitě na jeho telefonáty, zprávy, vyhrožuje jí např. zničením automobilu, dává jí časová ultimáta, požaduje dobítí kreditu, dat, chce po ní pervitin, aby ho vozila autem, dále jí vyčítá, že se tahá s někým jiným, že mu lže, vulgárně jí nadává „krávo, píčo, svině, smažko, kundo, kurvo, zfetovaná mrdko, jebko, špíno“, ponizuje ji tím, že ji označuje za „nemytou, blbou, ubohou, fet’áckou lhářku, kus prochcanýho masa“ atd. Obratem ji nazývá láskou, ujišťuje ji o tom, jak ji miluje, že s ní chce mít dítě a společný život, který jim ničí pervitin, láká ji na sex. Dále z těchto důkazů vyplývá, že [REDAKCE] obžalovaný fyzicky napadal, mlátil ji, chytal pod krkem a škrtil, jednou ji zabodl nůžky do hrudi, ničil jí věci v domácnosti (nože v sedací soupravě, žaluzie, plátna na malování, auta, mobilní telefony). Z těchto důkazů je také zřejmé, že obžalovaný [REDAKCE] škrtil, načež ji kousl do nosu, že dne [REDAKCE] po předchozí rozepři rozbil věci v domácnosti [REDAKCE] a pokusil se demonstrativně spáchat sebevraždu, dále že dne [REDAKCE] [REDAKCE] zmlátil [REDAKCE] a rozbil jí telefon, která utekla ke známým do [REDAKCE] a volala o pomoc „[REDAKCE]“ ([REDAKCE]), že dne [REDAKCE] opět zmlátil [REDAKCE] a nechal ji jít v mrazu pěšky z [REDAKCE] do [REDAKCE], že dne [REDAKCE] po předchozí hádce zničil [REDAKCE] telefon, požadoval okamžitý odvoz do [REDAKCE], přesto, že [REDAKCE] vytírala a dala mu tedy klíče od auta, že dne [REDAKCE] napsal [REDAKCE] zprávu, že doma zjistí, co už nikdy neuvidí, odvezl ji kocoura do [REDAKCE] a vydíral ji tím, že ho pustí do lesa. [REDAKCE] se slovně brání, že se nenechá mlátit, škrtit, bodat do sebe nůžky, rozbíjet si věci, v konverzacích namítá, že není normální, aby jí obžalovaný zamykal byt nebo jí bral klíče od jejího auta, připomíná mu, že ho ¾ roku živí, zatímco on veškeré peníze prohrál v automatech a nic jí nepřispívá. Vyjadřuje své pocity, že již nemůže dál, že v takovém vztahu nechce žít, nechce, aby s ní bylo takto zacházeno. Je zcela jasné, že obžalovaný [REDAKCE] nahání, aby se vrátila domů, hledá ji, kontroluje, sleduje, ona před ním utíká, ze strachu zůstává venku, kde se nejčastěji obrací s žádostí o pomoc k „[REDAKCE]“. **Úřední záznam na č. 1. 507 a odborná vyjádření na č. 1. 508-515** dokládají, že byla zkoumána data z paměti mobilních telefonů a že jejich analýzou bylo zjištěno několik fotografií a printscreenů zpráv z messengeru, dále byl mezi mobilním telefonem a pouzdrům nalezen sáček s obsahem krystalické látky. **Úřední záznamy a další listiny na č. 1. 636-662**, stejně jako **zpráva ČSSZ na č. 1. 673 a Úřadu práce na č. 1. 674** se dotýkají finanční situace obžalovaného, který vlastní jeden bankovní účet u [REDAKCE], ke kterému je ve prospěch banky zřízeno zástavní právo a na který vkládala prostředky pouze jeho bývalá manželka [REDAKCE]; platby za dobíjení jeho mobilního telefonu v celkové výši 11 650 Kč byly realizovány z účtu [REDAKCE]. Obžalovaný si nehradil sociální pojištění od roku [REDAKCE], nepobíral žádné dávky, neměl taktéž žádné příjmy, nebyl v evidenci uchazečů o zaměstnání. Dále je z důkazů patrné, že obžalovaný si telefonoval s bývalou manželkou a řešil s ní finanční prostředky, zejména z prodeje domu, také padla zmínka o dlužném výživném; z telefonátů je taktéž zcela patrné, že bývalí manželé mají mezi sebou zásadní spory, vzájemně se vulgárně osočují. Z **fotografie a printscreenů konverzace na č. 1. 786-791** plyne, že obžalovaný si stěžoval kamarádovi na to, že jeho partnerka [REDAKCE] tráví noci jinde. V konverzacích [REDAKCE] žárlivě osočuje obžalovaného z toho, že je u nějaké „kurvy,

mrčky, babochlapy“, dožaduje se odpovědi „koho mrdal“ a zda ho „vycucla“. Obžalovaný si stěžuje na byt plný „smažek“, na to, že se ██████ nestará o kocoura, nedá mu napít ani po něm neuklidí, fotografie potom zobrazuje téměř přetékaající záchodovou mísu, ve které plavou výkaly neznámého původu.

33. Pro potřeby úpravy časového rozpětí skutku ad. 1 výroku vycházel soud z **doručenky od doručení usnesení o zahájení trestního stíhání** do vlastních rukou obžalovaného v této věci (datována k ██████). Z **usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 5. 2021, č. j. 4 To 229/2021-28 (č. l. 780-781) a výpisu z centrální evidence vězňů na ██████**, se posléze podává, že ██████ byla ve výkonu vazby od ██████ do ██████ a to vzhledem k trestnímu stíhání její osoby (a obžalovaného ██████) pro obvinění ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.
34. Ve vztahu ke skutkům pod body ad. 2, 3 a 4 skutkové věty výrokové části soud provedl dle § 213 odst. 1 trestního řádu **protokol o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací (č. l. 4-11, 12-15), úřední záznam (č. l. 62), kamerový záznam (č.l. 63), printscreen komunikace (č. l. 65-70), odborné vyjádření (č. l. 71), protokol o vydání věci (č. l. 72, 74-75, 77), usnesení (č. l. 73-76) a odborné vyjádření OKT ██████ (č. l. 78-81)**. Listiny v souhrnu dokládají, že ██████ nahlásila na Policii ČR odcizení příruční tašky obžalovaným ze zásuvky z ložnice; v tašce se dle ní nacházela finanční hotovost ve výši 35 000 Kč, 80 USD a mobilní telefon ██████ černé barvy v hodnotě 800 Kč (hodnota stanovena dle odborného vyjádření). ██████ se následně s obžalovaným snažila marně domluvit na předání odcizených věcí. Dne ██████ okolo 6:00 hodin byl obžalovaný v domě ██████ a ██████ v ██████, kam mj. znovu přijel následujícího dne na čtyřkolce. Předmětný mobilní telefon vydal dne ██████ Policii ČR ██████, černou koženkovou taštičku na zip s digitální vahou, plastovou trubičkou a igelitovými sáčky s uzavíratelnou lištou vydal téhož dne obžalovaný, přičemž na těchto předmětech uvnitř taštičky byly nalezeny zbytky psychotropních látek a to metamfetaminu a kanabinoidů.
35. Ve vztahu k osobě obžalovaného, popř. k druhu a výměře trestu, provedl soud listiny v podobě **opisu z evidence přestupků, aktualizovaného opisu z evidence rejstříku trestů, obsahu spisového materiálu Okresního soudu v Prachaticích ve věci sp. zn. 3 T 40/2021** (zejména protokolem o hlavním líčení ze dne 7. 9. 2021, resp. rozsudkem podepsaného soudu i odvolacího soudu v této věci) či **obsahu spisového materiálu Okresního soudu Prachatice ve věci sp. zn. 3 T 64/2022** (zde se jedná zejména o doručenkou návrhu na potrestání do rukou obžalovaného a rozsudek nalézacího i odvolacího soudu). Z listin se souhrnně podává, že obžalovaný byl shledán vinným z přestupku dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/199 Sb., tj. že neoprávněně přechovával návykovou látku v malém množství pro vlastní potřebu. Má celkem šest záznamů odsouzení pro trestnou činnost, přičemž soud mohl přihlížet pro účinky zahlazení k celkem třem odsouzením (pro trestnou činnost na úseku neoprávněného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, resp. maření výkonu úředního rozhodnutí). Obžalovanému byly opakovaně ukládány alternativní tresty, když se aktuálně nachází v šedesáti měsíční zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody ve výměře 36 měsíců ve věci vedené u podepsaného soudu pod sp.zn. 3T 40/2021 (v této věci, v níž byl rozsudek vyhlášen ke dni 7. 9. 2021, neuhradil peněžitý trest ve výměře 300 denních sazeb po 2 000 Kč). Následně byl obžalovanému pravomocně uložen „nepodmíněný“ trest odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, který aktuálně vykonává (předmětnou trestnou činnost páchal mj. ve zkušební době ve shora uvedené věci sp.zn. 3 T 40/2021); v dané věci byl obviněnému doručen návrh na potrestání

dne 22. 4. 2022, prvoinstanční rozsudek byl posléze vyhlášen ke dni 3. 5. 2022. **Evidenční karta řidiče obžalovaného** pak rovněž dokládá, že měl v době páchaní trestné činnosti ad. 4 skutkové věty pravomocně uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

36. Všechny shora provedené důkazy nadepsaný soud provedl a hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného projednávanými skutky v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Vzhledem k detailnímu popisu výsledků provádění jednotlivých důkazních prostředků se soud zaměřil toliko na shrnutí skutkových závěrů a ozřejmí skutkové rozpory mezi obhajobou obžalovaného a zjištěným skutkovým stavem. Účelem odůvodnění rozsudku není vypořádávat každý dílčí argument obhajoby ale souhrnně popsat, v čem je spatřována vina obžalovaného a proč jsou jeho hlavní tvrzení nepravdivá.
37. Pokud se jedná o dokazování ke skutku ad. 1 výroku, spočívá atypičnost dokazování trestné činnosti proti rodině a dětem (část druhá, hlava IV trestního zákoníku) ve skutečnosti, že primárním zdrojem poznatků o deliktním chování pachatele bývá zpravidla oběť trestné činnosti. Tvrzení oběti (poškozené) se následně revidují se skutečnostmi líčenými obžalovaným a dalšími svědky, popř. s dalšími důkazními prostředky, které se kolikrát týkají zejména důkazů nepřímých. Soud tudíž poměřoval skutečnosti líčené poškozenou [REDAKCE] s tvrzeními, které sdělil ve své výpovědi obžalovaný, další svědci z okruhu přátel poškozené (pocházející zejména z drogové komunity [REDAKCE]), popř. též další osoby, které jsou v oblasti užívání drog „neutrální“, tedy nejsou díky užívání pervitinu ve vztahu ani k obžalovanému, ani k poškozené (zpravidla svědci důchodového věku, kteří žijí v blízkosti bytu poškozené či vidí na její byt); tito svědci, na rozdíl od svědků - konzumentů drog, nemají vytvořené typické pouto závislosti mezi distributorem a konzumentem, které potenciálně může citelně ovlivnit postoj svědků k osobě, vůči jejímž poměrům mají vypovídat (dealer).
38. Na úvod je nutné předeslat, že poškozená vykazovala naprosto typické znaky oběti domácího násilí. Při své výpovědi byla ve značné tenzi, její hlas byl značně kolísavé intenzity ve chvíli, kdy líčila napjaté a pro ní traumatické momenty partnerského vztahu s obžalovaným (zejména napadání, nadávky, výbuchy jeho agrese). Změna intonace hlasu pak byla přirozeně ruku v ruce doprovázena autentickou „řečí těla“ poškozené, kdy ta se vyhýbala očnímu kontaktu, častokrát hleděla z okna či na ruce, měla náběh na pláč. Ač soud zpravidla výpovědi údajných obětí domácího násilí provádí v nepřítomnosti obžalovaného, učinil v této věci výjimku zejména s ohledem na svědky (v rámci vyšetřování) tvrzenou odolnost poškozené; výpověď poškozené v bezprostřední přítomnosti obžalovaného též zvýšila její věrohodnost. I v tomto směru se prokázalo, že poškozená je schopna v jistém směru ustát nátlak, diskomfort a strach. Je tudíž osobou schopnou po určitou dobu odolávat nepohodlí, což ostatně odůvodňuje, proč obžalovaného opakovaně vzala zpět do bytu („k sobě“), tedy nebyla schopna ho vyhodit (zde se pojí určité city poškozené k obžalovanému, komunitní užívání pervitinu a strach poškozené z obžalovaného).
39. Soud měl v nyní projednávané věci značně ulehčené dokazování, neboť celá řada svědků zejména z oblasti přátel [REDAKCE] (bratři [REDAKCE], svědek [REDAKCE], [REDAKCE] apod.) byla bezprostředně přítomna násilnému jednání obžalovaného vůči poškozené či byla takovému násilí sama vystavena (např. střelba obžalovaného vzduchovkou do garáže, pozorování obžalovaného jak uhodil [REDAKCE] o balkonové dveře bytu, házení věcmi obžalovaným v bytě poškozené). I přesto, že obžalovaný uvedl, že tito svědci („fet’áci“, kamarádi [REDAKCE]) jsou vůči němu zaujatí, chtějí mu škodit, jsou tato podezření obžalovaného zcela nedůvodná, neboť svědci se ve svých výpovědích v podstatných skutkových okolnostech zcela shodli, přičemž sami rozlišili ta jednání, která na vlastní oči viděli a byli jim přítomni, popř. viděli jejich následky (rozstříhání bankovek, rozkovaný sádrokarton,

zdemolovaná vozidla či gauč [REDAKCE]), či ta jednání, která jim poškozená sdělila; uvedli též, že se poškozená vykrucovala z různých otázek (zejména když byla dotazována na viditelná zranění – modřiny na jejím těle), popř. o určitých věcech nechtěla mluvit. Přátelé [REDAKCE] i s časovým odstupem popsali detailně agresivitu obžalovaného vůči [REDAKCE] jako bezprostřední, velmi hrubou až natolik hrozivou, že se snažili [REDAKCE] osobně pomoci (např. svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]). Svědci [REDAKCE] či [REDAKCE] též doložili, že [REDAKCE] byla za doby trvání vztahu s obžalovaným značně nervózní, roztěkaná, byla na ní patrná zranění na různých částech těla, zestárla, neustále kontrolovala mobil. Svědci tak shodně popsali rozhodné skutečnosti přirozeně, v odpovídajících detailech, přičemž kolikrát připustili, že si nejsou jisti či na jednotlivé okolnosti (zejména detaily) vzhledem k časovému odstupu od daného skutku zapomněli; tento prvek je pro soud velmi podstatný, neboť dokazuje přirozenou vlastnost svědka v průběhu času určité okolnosti zapomínat, popř. je zobecňovat.

40. Pro hodnocení věrohodnosti přátel [REDAKCE] (jak obžalovaný říká „smažek“) je pro soud taktéž podstatné, že výpovědi daných svědků korespondují s výpověďmi kamarádek poškozené (svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]), které popsaly obžalovaného jako velmi hrubého a neurvalého člověka, na kterého si [REDAKCE] neustále stěžovala, neboť jej musela živit. Poškozená neustále sledovala v jejich přítomnosti telefon, ukazovala jim fotky rozbitého interiéru bytu či vulgární SMS zprávy od obžalovaného. Dle těchto kamarádek poškozená značně zestárla, nemohla se s nimi díky obžalovanému svobodně stýkat, ba dokonce svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný kontroloval poškozenou, kam odjíždí, resp. zdali skutečně jela za ní (myšleno za kamarádkou).
41. Do výpovědi těchto dvou kategorií svědků (přátelé [REDAKCE], blízké kamarádky) plně zapadají výpovědi dalšího okruhu svědkyň, jež by se dal souhrnně nazvat jako „všímavé důchodkyně ze [REDAKCE]“, tedy žen vyššího věku, které pozorovaly chování páru v okolí bytového domu, kde se nachází byt [REDAKCE] (svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE]). I tyto svědkyně popsaly, jak obžalovaný naháněl [REDAKCE] po [REDAKCE], jak střílel vzduchovkou, házel po ní vajíčka, byl vůči ní fyzicky i verbálně hrubý, sledoval ji dronem, popř. monitoroval prostor bytu poškozené kamerami (ostatně svědkyně [REDAKCE] musela řešit snímání společných prostor těmito kamerami, stejně jako viděla zdemolovaný byt poté, co byla [REDAKCE] vzata do vazby).
42. Pro obhajobu obžalovaného vyznívají neutrálně toliko výpovědi svědkyň [REDAKCE] (bývalé manželky) a [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] však s obžalovaným udržovala pouze kamarádský vztah zejména po telefonu, který znenadání utnula. Svědkyně též uvedla, že obžalovaný s ní pravděpodobně manipuloval a předstíral napadení jeho osoby, neboť v ní chtěl vyvolat lítost, dotkla se též pravděpodobného důvodu rozpadu manželství [REDAKCE], jímž byl alkohol. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je pro soud vnitřně rozporná, nekorespondující s ostatními důkazy, neboť i přesto, že svědkyně popsala svého ex manžela jako neagresivního, ochotného, hodného a pracovitého, jako muže, s kterým neměla problémy, nebyla schopna uvést, jak se obžalovaný choval pod vlivem alkoholu, resp. neoznačila užívání alkoholu u obžalovaného za problém (toto tvrzení je pro soud vyloženě lživé, neboť právě konzumace alkoholu obžalovaným byla důvodem, proč svědkyně [REDAKCE] manželství opustila). I přesto, že jmenovaná svědkyně popřela, že by mezi sebou měli s obžalovaným spory, odporuje tomuto tvrzení prepis komunikace obžalovaného se svědkyní, která je značně konfrontační, plná vzájemných výhrůzek a osočování. Popírání agresivity obžalovaného svědkyní [REDAKCE] je pak nutné brát v celém kontextu její výpovědi značně s rezervou, neboť je zcela patrné, že obžalovaný pod vlivem návykových látek (lhostejno zda alkoholu či pervitinu) vykazoval značné sklony k agresivitě a výkyvům nálad. Je tedy patrné, že svědkyně byla v líčení osobnosti obžalovaného a jejich manželského soužití značně zdrženlivá a neuváděla detaily, které by si přirozeně měla pamatovat, zvláště když vedly k rozvratu jejich manželství.

43. Ze všech důvodů uvedených v odstavcích výše tak soud hodnotí výpověď obžalovaného jako zavádějící, určité doznávané okolnosti manipulativně zlehčující. Je například pravdou, že se hádky mezi obžalovaným a [REDAKCE] mohly točit okolo drog. Nebylo to však proto, že by obžalovaný nabádal poškozenou, aby drogy neužívala či nedistribuovala, ale proto, že po ní požadoval další dávky drogy či na ní žárlil. Obžalovaný totiž rozhodně není žádný abstinent v oblasti užívání drog. Jak plyne z rozsudku podepsaného soudem ve věci sp.zn. 3T 40/2021 byl velmi čilým distributorem pervitinu, stejně jako [REDAKCE]. Byl to však on, kdy závisel majetkově na příjmech, které vydělala poškozená. Byla to právě ona, která financovala domácnost (obžalovaný nepracoval, ona dealovala drogy), což obžalovanému ve vzájemné komunikaci předhazovala, a dodávala obžalovanému pervitin; na obžalovaného „nicnedělání“ si ostatně svým kamarádkám [REDAKCE] i stěžovala. Navíc [REDAKCE] odjížděla z bydliště buďto proto, že se před obžalovaným po jednotlivých rozepřích ukrývala, popř. proto, že musela pervitin dovážet. Obžalovaný je pak osobou, která je na užívání látek závislá, resp. s nimi má dlouhodobou zkušenost (jak s alkoholem, který „pohřbil“ jeho manželství, tak s pervitinem, kterého po [REDAKCE] požadoval až 20g měsíčně). Do závislosti obžalovaného na dodávkách pervitinu [REDAKCE] ostatně krásně zapadá skutek ad. 2 výrokové části, neboť i zde spočívala motivace obžalovaného zejména ve snaze ukořistit pervitin, který měla poškozená schovaný u sebe v bytě (jelikož obžalovaný byl ve vztahu s poškozenou více jak tři roky, musel logicky vědět místa, kde si v bytě pervitin nechává).
44. Má-li se soud vrátit k agresivitě obžalovaného, tak ta zanechala celou řadu stop jak na těle tak i majetku poškozené. Svědci líčí poškozenou jako aktivní, atraktivní, pozitivní osobu, která se za života s obžalovaným proměnila v trosku – pohubla, byla zanedbaná, unavená, v tenzi, apatická apod. Svědci (např. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]) zaznamenali na poškozené modřiny – stopy násilí. Vzájemná konverzace poškozené s obžalovaným je pak prořata celou řadou výpadů poškozené vůči obžalovanému ve smyslu, že ji mlátí, že je „zmrď“, když mlátí ženy, že si toto již nenechá; i samy podmínky, které si poškozená v písemné dohodě (přísaze) kladla, se týkaly požadavku, aby obžalovaný slíbil, že nebude vůči ní agresivní. Celá řada svědků pak viděla zdemolovaný byt poškozené, popř. zničené věci rozházené před jejím bytem (v tomto směru tudíž lze plně odkázat na popis skutku ad. 1 výrokové části). Skrze agresivitu taktéž obžalovaný ovládal poškozenou a vynucoval si na ní, aby se chovala dle jeho přání, kdy například poškozenou vydíral přes kocoura, ke kterému měla poškozená silné citové pouto, tak i přes distribuci drog, kdy jí hrozil nahlášením na Policii ČR.
45. Zmíněná agrese šla ruku v ruce se sledováním poškozené, kdy svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE] doložily, že obžalovaný jim nalétával dronem do bytu či že [REDAKCE] sledoval; ostatně i obžalovaný využil dron např. k doručení psaní – vyznání lásky, což sám [REDAKCE] v komunikaci sdělil. Sledování poškozené probíhalo též prostřednictvím kamer, které byly rozmístěny v okolí bytu poškozené a zabíraly též prostory společných částí domu (jak doložila svědkyně [REDAKCE]), či díky jízdě na čtyřkolce (což doložila svědkyně [REDAKCE] a svědek [REDAKCE]).
46. Souhrnně řečeno, dokazováním byly plně prokázány veškeré okolnosti, které jsou popsány ve skutku ad. 1 výroku. Datování jednotlivých dílčích ataků a jejich průběh (za období od [REDAKCE] do [REDAKCE]) plyne z výpovědi poškozené, která je pro soud, jak bylo shora rozvedeno, důvěryhodná.
47. Pokud jde o pozměnění časové působnosti skutku ad. 1 oproti podané obžalobě, vycházel soud z výpovědi obžalovaného, poškozené, popř. svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří sdělili, že po cca dvou měsících od obnovení společného soužití (po propuštění z vazby) se vztah „vrátil do starých kolejí“. Časové označení skutku pak vychází z charakteru trestné činnosti, která je tzv. trestným činem trvajícím, jehož časová působnost končí vždy sdělením obvinění (viz § 12 odst. 11 tr. řádu), ke kterému došlo doručením usnesení o zahájení trestního stíhání do rukou obžalovaného dne [REDAKCE].

48. Pokud jde o skutky uvedené pod ad. 2. – 4. výroku rozsudku, tak ty dle soudu vykazují de facto vzájemně na sebe navazující trestnou činnost. Pokud jde o skutek uvedený pod ad. 2 skutkové věty, výpovědi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (mj. soudu velmi dobře známých uživatelů pervitinu) shodně dokládají, že obžalovaný měl u sebe v období [REDACTED] [REDACTED] velkorysé množství pervitinu (dle [REDACTED] – zkušené uživatelky pervitinu, se jednalo o 10 gramů), který jim rozdával zdarma. [REDACTED] taktéž doložila, že jí obžalovaný ukazoval černou koženkovou tašku (u které popsala i určité detaily – např., že měla dva zipy), digitální váhy, starý tlačítkový černý telefon (tzn. [REDACTED]), prázdné igelitové sáčky (dealeráky), jeden větší pytel (asi 20 na 15 cm), stejně jako se jí svěčil, že v taštičce našel hotovost ve výši přibližně 7 000 Kč. Všechny věci měl údajně odebrat poškozené [REDACTED], která po obžalovaném chtěla vrátit odcizené věci (obžalovaný ostatně svědkyni přehrál hlasové zprávy od poškozené, která byla značně rozezlená). Svědek [REDACTED] pak potkal obžalovaného, který mu nabídl pervitin tzv. „na čáru“, a který vytahoval z černé koženkové taštičky hotovost ve výši 2 000 Kč. Díky výpovědím svědků [REDACTED] a [REDACTED] pak lze učinit závěr, že se obžalovaný pohyboval jistou dobu po bytě [REDACTED] sám a využil tak okamžiku, kdy [REDACTED] a [REDACTED] usnuli. V tento moment mohl prohledat byt [REDACTED], jenž dobře znal a kam se prakticky vnutil pod záminkou si s ní promluvit o samotně (za tímto účelem opustil svědek [REDACTED] na cca hodinu byt poškozené). Svědek [REDACTED] taktéž uvedl, že u [REDACTED] toho večera (z [REDACTED] na [REDACTED]) viděl černou tašku, doložil, že poškozená byla ráno dne [REDACTED] značně rozezlená, popř. též uvedl, že poškozené dal jako odměnu za pomoc se stěhováním cca 20-30 amerických dolarů.
49. Veškeré okolnosti popsané v předešlém odstavci (popř. nález telefonu [REDACTED] a černé taštičky při domovní prohlídce) vzájemně korespondují s výpovědí [REDACTED], která ohledně odcizených věcí uvedla shodný výčet jako při svém vyjádření v rámci přípravného líčení. [REDACTED] se však ve výpovědi lišila ohledně množství dolarů, které jí měly být odcizeny, když u hlavního líčení uvedla podstatně nižší částku (20 dolarů); na takovou částku (20 USD) soud ponížil ve skutkové větě uváděné množství amerických dolarů, neboť to koresponduje i s výpovědí svědka [REDACTED]. Ohledně hotovosti ve výši 100 Kč („stará česká stovka“), popř. účtenek a dokladů, lze učinit závěr, že takovou hotovost (a další papírové doklady) mohla [REDACTED] u sebe mít, resp. zcela určitě měla, neboť se jedná o množství hotovosti a věci, které každý průměrný občan (resp. žena) zpravidla při sobě v kabelce nosí. Hodnotu pervitinu (20 000 Kč) soud stanovuje na základě znalosti obvyklé ceny 1 gramu drogy v oblasti [REDACTED] (1 gram za 2 000 Kč). Odcizená částka 7 000 Kč je opírána zejména o výpověď svědkyně [REDACTED], které se měl obžalovaný s odcizením takovéto částky poškozené svěřit. Celková výše škody způsobená odcizením se tak logicky musela snížit o ekvivalent 60 USD na částku ve výši 28 347 Kč. Skutečná škoda (ve výši 27 547 Kč) reflektuje vrácení mobilního telefonu (dle odborného vyjádření v hodnotě 800 Kč) [REDACTED] obžalovaným.
50. I přesto, že svědci [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] shodně uvedli, že obdrželi od obžalovaného zdarma pervitin, nekvalifikoval soud předmětný skutek jako zvlášť závažný zločin dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť skutek tak, jak je popsán ve skutkové větě pod bodem ad. 2 nevykazuje, co do totožnosti skutku, skutkové znaky, které by umožnily příslušný skutek kvalifikovat jakožto uvedený zvlášť závažný zločin; bylo by nutné ohledně takového skutku sdělit obžalovanému obvinění, což však nenastalo.
51. Bylo taktéž bezesbytku prokázáno, že obžalovaný vešel do domu, který byl bydlištěm svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] a to opakovaně v době, kdy svědkyně [REDACTED] spala (ad. 3), popř. kdy obžalovaný vracel mobilní telefon, jenž původně odcizil [REDACTED] (ad. 4), přičemž k domu přijel motorovým vozidlem i přesto, že měl toho času vysloven Okresním soudem v Ústí nad Labem ve věci sp.zn. 62 T 46/2020 pravomocný zákaz řízení motorových vozidel. I přesto, že se obžalovaný ke skutku ad. 3 vyjádřil (po výpovědi svědkyně [REDACTED])

v tom směru, že měl do domu povolen přístup od svědka [REDAKCE], je takovéto tvrzení naprosto lživé, neboť ani svědek [REDAKCE], ani svědkyně [REDAKCE] takovouto skutečnost neuváděli. Naopak svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný neměl od jejich domu klíče, nenavštěvoval je takovýmto způsobem v domě, neměl u nich doma nic uschovaného. Po probuzení se obžalovaného též lekla, že se na její posteli nachází, vůbec jej nečekala; logicky tak dala následně najevo svůj nesouhlas s tím, aby obžalovaný setrval v jejím bydlíšti tím, že jej vyzvala, aby odešel. Svědkyně [REDAKCE] stačila toho rána mj. zaregistrovat, že obžalovaný měl při sobě černou taštičku, popř. uvedla, že obžalovaný zanechal u nich v domě černý telefon zn. [REDAKCE] (telefon poškozené [REDAKCE]); shodnou skutečnost potvrdil i svědek [REDAKCE], dle něhož kamery nainstalované v domě zachytily obžalovaného, jak doličný telefon vrací.

52. S ohledem na shora uvedené dospěl soud při právním hodnocení skutku ad 1. k závěru, že obžalovaný naplnil bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchá po delší dobu.
53. Objektem trestného činu je zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím. Samotné domácí násilí pak nalézací soud chápe v souvislosti s ustanovením § 751 ve spojení s § 3021 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jako stav, kdy se společné soužití pro určitou osobu (např. poškozenou) stává nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí namířeného vůči ní nebo vůči jiné osobě, která s ní v obydlí žije. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný tento objekt porušil, když fyzicky i verbálně napadal poškozenou takovým způsobem, že to vyvolalo u ní značný psychický diskomfort (tenzi), zranění (na různých částech těla), či omezení v osobním životě (stranění se přátel, prcháání z domácnosti, omezení při jízdě autem, pocit strachu ze sledování apod.), což mělo u poškozené na první pohled patrné dopady (v podobě např. modřin, chřadnutí tělesné schránky atd.). Pro naplnění objektu však soud podotýká, že je zapotřebí, aby se násilí odehrávalo vůči osobám, které soužívají s obžalovaným v domácnosti (násilí nemusí probíhat vyloženě v bytě či domě). Proto soud za místo páčání trestné činnosti označil nejen byt poškozené, popř. obžalovaného, ale taktéž jiná místa, kde se oba vyskytovali. Časové rozdělení skutku posléze reflektuje obnovu společné domácnosti po propuštění poškozené [REDAKCE] z vazby; po tato období obžalovaný porušoval objekt chráněný trestným právem (trvající delikt).
54. Jednání obžalovaného (subjektivní stránka) vykazuje zcela zjevně znaky úmyslu přímého (ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť ten zcela vědomě mířil své verbální a fyzické výpady vůči poškozené s cílem a vědomím ovlivnit její chování, podmanit si ji, přičemž zcela prokazatelně věděl, že u poškozené vyvolává negativní emoce, tenzi, resp. duševní tíseň a utrpení, ostatně leckterí svědci ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]) slyšeli poškozenou utrpením křičet, popř. slyšeli obžalovaného jako osobu v hádkách výrazně dominantní.
55. Ohledně objektivní stránky trestné činnosti soud staví na závěru, že trestná činnost probíhala v drtivé většině případů ve společném obydlí či jeho blízkém okolí, neboť obžalovaný s poškozenou pobýval v jejím bytě, kde byla toho času společná domácnost; jako jediné klidné období společného soužití pak lze označit období vazebního zajištění [REDAKCE] a následně dva měsíce po jejím návratu z vazby. Jelikož trestná činnost probíhala zejména ve společném obydlí, neměla poškozená kam natrvalo utéci (obžalovaného nemohla tzv. „vypakovat“ z bytu, nemohla se jej zbavit), byla na obžalovaném částečně závislá (obávala se mj. jeho udání Policii ČR, kterým jí hrozil) a nacházela se prakticky pod neustálým dohledem obžalovaného (sledování dronem, kamerami apod.); v této souvislosti je nutné zdůraznit, že samotné týrání obžalovaný neprováděl jen ve společném obydlí, nýbrž i mimo něj, neboť už jen jeho neustálé textové zprávy vyvolávaly u poškozené tenzi (jak dosvědčila mj. svědkyně

██████████). Samotnou kapitolou je soustavné nekontrolovatelné a svévolné ničení věcí obžalovaným poškozené a to jak v její domácnosti (včetně vybavení bytu), tak i dalších věcí, které poškozená vlastnila (oblečení, hotovost, osobní vozidla atd.). Týrání probíhalo i prostřednictvím vydírání poškozené, když se obžalovaný pokusil o demonstrativní sebevraždu, tedy o jednání, které užil i vůči svědkyni ██████████, kterou se též snažil vydírat, resp. jí působit na city a podmanit si tak její pozornost. Obžalovaný taktéž byl osobou, která poškozenou neustále využívala a to nejen v oblasti bydlení, ale též v oblasti hrazení životních nákladů (na domácnost ji nikterak nepřispíval) a odběru pervitinu. Do souvztažnosti lze taktéž dát abstinenční příznaky obžalovaného při nedostatku pervitinu (což dosvědčil ██████████) s nečekaným výbuchem jeho agresivity vůči poškozené (a to jak při vyžadování si jistých příkazů a přání, tak i při požadování dodávek pervitinu). Poškozená pak byla ve vztahu k obžalovanému osobou blízkou, neboť byla v inkriminované době jeho partnerkou a osobou, s kterou žil v domácnosti. Chování obžalovaného vůči poškozené tudíž vykazovalo (jak je shora patrné) znaky týrání, neboť se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, bezohlednosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, kterou poškozená subjektivně pociťovala, jak ostatně detailně osvětlila ona i svědci z jejího okolí (zejména přátelé), jako těžké příkoří (k výkladu pojmu týrání viz také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2005, sp. zn. 3 Tdo 1160/2005). Ve vztahu poškozené s obžalovaného se tak nejednalo o nahodilé nárazové konflikty či „Itálii narkomanů“ (tj. že by každý z partnerů byl vzpurné a hádavé povahy), nýbrž o každodenní nátlak ze strany obžalovaného vůči poškozené, který vedl v konečném důsledku k vyčerpání jejích psychických zásob, které se částečně obnovily při vazebním zajištění ve Vazební věznici v ██████████, kde mohla poškozená více o celé situaci přemýšlet a došla k rozhodnutí vztah ukončit (tím nabrala sílu k rezistenci vůči obžalovanému); zmíněné odhodlání však po dvou měsících od propuštění vzalo „za své“, neboť se poškozená znovu zacyklila v původním vztahu, z kterého nebyla schopna vystoupit (zlé nakládání se tak odehrávalo ve shodném rámci nanovo). Nutno podotknout, že zlé nakládání pokračovalo i po ██████████, tedy po sdělení obvinění obžalovanému, nicméně takovéto jednání je s ohledem na ustanovení § 12 odst. 1 tr.řádu novým skutkem, jenž soudu nepřísluší řešit. Zlé nakládání (tj. tenzi, vnitřní strach apod.) a týrání jako takové pak nevyklučuje ani skutečnost, že i poškozená vůči obžalovanému užila sprostých slov, popř. se vůči němu určitým způsobem bránila. Tyto projevy ničeho nevyovídají o tom, že by poškozená nebyla obětí, která by se dokázala bránit, nýbrž prokazují, že poškozená byla zahrnuta „totálně do kouta“ a prakticky řešila svou situaci nahodile (při konfliktu utekla, schovala se v autě, odjela z bytu apod.); její jednání tudíž připomíná spíše zmar než plnohodnotnou obranu. Zlé nakládání obžalovaného s poškozenou pak probíhalo s přestávkou po dobu přibližně 2 a půl roku, tedy po delší dobu.

56. Soud dále při hodnocení skutku ad. 2 výroku dospěl k závěru, že obžalovaný naplnili bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když zmíněného přečinu se dopustí ten, kdo se zmocní věci v úmyslu si jí přisvojit a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou.
57. U shora kvalifikovaného přečinu krádeže je objektem trestné činnosti zájem společnosti na nedotknutelnosti vlastnického práva poškozené, když k porušení chráněného zájmu došlo odcizením ve výroku citovaných věcí (mj. též pervitinu). Jednání obžalovaného (subjektivní stránka) vykazuje znaky úmyslu přímého, když ten věděl, že věci, které odcizuje, náleží do vlastnictví poškozené, když tyto věci našel při své návštěvě v jejím bytě.
58. Co do objektivní stránky trestného činu je nepochybné, že se obžalovaný *zmocnil* předmětných věcí, neboť nad nimi vykonával faktickou kontrolu – držbu. S uvedenými věcmi taktéž zcela evidentně *nakládal jako s věcmi vlastními*, neboť je užíval pro svou potřebu a potěšení své a jiných narkomanů. Souhrnná *výše škody* dosáhla částky ve výši 28 347 Kč, tedy

škody nacházející se v zákonném rozsahu škody nikoliv nepatrné (ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku).

59. Ohledně skutku ad. 3. výroku lze učinit závěr, že obžalovaný naplnil bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, když zmíněného přečinu se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného a zde neoprávněně setrvá.
60. Co do zákonných znaků přečinu se obydlím se ve smyslu § 133 tr. zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. V projednávané věci neoprávněně vniknul do prostor domu - obydlí svědků [REDACTED] a [REDACTED]. Neoprávněným vniknutím do obydlí jiného je nežádoucí bez souhlasu nebo proti vůli oprávněného uživatele uskutečněné, vejítí do shora uvedeného objektu, čímž se zasahuje do domovní svobody jiného. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný vešel svévolně do obydlí, kde se svévolně pohyboval a setrval až do doby, než se svědkyně [REDACTED] probudila a po prvotním šoku jej vyhodila. Jednání obžalovaného vyústilo v poruchu objektu, který trestní právo chrání, neboť svědkyni [REDACTED] jako oprávněné uživatelce bylo v ten moment znemožněno svobodně se rozhodnout, která osoba v obydlí, jenž užívá, setrvá a která nikoliv. Obžalovaný pak zcela evidentně provedl zmíněné konání v úmyslu přímém (subjektivní stránka), rozhodně se nejednalo o jakési nedorozumění, neboť ani svědkyně [REDACTED] ani svědek [REDACTED] neuvedli, že by obžalovanému povolili do domu vstoupit, či že by jej k tomu vybídli.
61. Skutek ad. 4. (spolu s již dříve pravomocně projednaným skutkem ad. 5.) naplňují společně znaky skutkové podstaty pokračujícího přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když uvedeného přečinu se dopustí ten, kdo vykonává určitou činnost, která mu byla rozhodnutím zakázána.
62. V projednávané věci bylo prokázáno, že byl obžalovanému rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2022, č.j. 62 T 46/2020-41, uložen trest zákazu činnosti ve výměře 2 roky; pro naplnění shora uvedeného přečinu přitom postačuje byť i jednorázový výkon obžalovanému zakázané činnosti. V projednávané věci pak bylo prokázáno, že obžalovaný inkriminovaný den (resp. oba dva dny) řídil motorové vozidlo přes uložený zákaz. Soud si však nedělá iluze, že obžalovaný porušoval takovýto zákaz prakticky soustavně, neboť celá řada svědků výpovědi doložila, že obžalovaný poškozenou [REDACTED] stíhal vcelku pravidelně na čtyřkolce – tedy motorovým vozidlem. Najisto (co do časové a místní působnosti skutku) bylo však postaveno toliko řízení vozidla do bydliště svědků [REDACTED] a [REDACTED], kam obžalovaný přijel vrátit mobilní telefon.
63. Zákon vyžaduje pro vznik trestní odpovědnosti, co do subjektivní stránky pachatele, úmyslné zavinění, přičemž v projednávané věci bylo možné projednávané jednání kvalifikovat jako úmysl přímý (ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), když obžalovaný věděl, že v inkriminované době jím prováděné řízení vozidla mu bylo jakožto takové zakázáno. Svým jednáním tak porušil objekt chráněný trestním zákoníkem, tedy zájem na řádném respektování a provádění rozhodnutí státních orgánů.
64. Při úvahách o stanovení druhu a výše trestu přihlédl soud dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a § 42 tr. zákoníku, k společenské škodlivosti trestného činu, stejně jako k pohnutkám obžalovaného, možnostem nápravy a k dosavadnímu způsobu vedení jeho života. Vzhledem k těmto okolnostem následně

aplikovat zostření výměry trestní sazby prostřednictvím asperační zásady dle § 43 odst. 1 tr.zákoníku, část první věty za středníkem.

65. Obžalovanému nepolehčuje jediná polehčující okolnost, žádného ze skutků (trestné činnosti) nelitoval, pokud se už vyjádřil k trestné činnosti proti [REDAKCE], tak tu zlehčoval, přenášel vinu za jednotlivé rozepře na poškozenou, případně se stavil do role obětího beránka a pomocníka, který chtěl, ač pravidelný uživatel drog, odvrátit [REDAKCE] od užívání pervitinu (čímž ospravedlňoval omezování jejich aktivit). Obžalovanému dále přitěžuje, že trestnou činnost páchal po velmi dlouhou dobu vůči ženě, tedy osobě, která je fyzicky slabší a není schopna se účinně (s ohledem na diametrální odlišnost ve fyzické konstituci) bránit. Jeho jednání se vyznačovalo značnou brutalitou a despektem k poškozené, tedy jednáním, jehož se obžalovaný očividně již v minulosti dopouštěl vůči jiným osobám (viz užívání alkoholu jako důvod rozvodu se svědkyní [REDAKCE]). Obžalovaný tak velmi dlouhou dobu žil na úkor poškozené a vyjadřoval po dobu cca 3 let despekt k hodnotám, které nyní společnost chrání.
66. V této souvislosti si lze „vypůjčit“ a plně odkázat na závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích (viz. odst. 7 a 8 usnesení ze dne 20.7.2022, č.j. 3 To 314/2022-87), které byly základem pro aplikaci asperační zásady v nyní projednávané věci. Obžalovanému v dřívější době bylo dáno mnoho možností, jak se napravit a využít alternativních trestů k řádnému vedení života na svobodě. V jiné trestní věci (sp.zn. 3 T 40/2021) podepsaný soud „přivřel obě oči“ a penalizoval obžalovaného alternativními tresty i přesto, že již v té době trestná činnost obžalovaného umožňovala a plně odůvodňovala uložení trestu odnětí svobody. I přesto po vyhlášení rozsudku ve věci sp.zn. 3 T 40/2021 (tj. 7. 9. 2021) se obžalovaný nadále dopouštěl násilí vůči poškozené [REDAKCE], okradl ji, projevil despekt k nedotknutelnosti obydlí jiných osob, popř. opakovaně řídil motorová vozidla. Obžalovaný si tak ničeho nedělal z možných rizik, která mu hrozí z páčání trestné činnosti. Za takovouto svévoli musí být náležitě potrestán, neboť se rozhodně nejedná o bezbrannou bezzubou osobu (podobou a uvolněným žoviálním projevem připomínající známého pop music zpěváka let osmdesátých - [REDAKCE]), nýbrž o velmi agresivního pachatele se sklony k hrubému jednání při abstinenci na pervitinu.
67. Soud upozorňuje, že si je plně vědom rizik, která hrozí obžalovanému ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 3 T 40/2021 (nařízení výkonu trestu odnětí svobody, resp. náhradního výkonu za neuhrazený peněžitý trest), nicméně takováto rizika jsou pouze důsledkem svévolného jednání obžalovaného. Asperační zásada taktéž umožní soudu ukládat trest ve výši odpovídající zvýšené výměře (2 až 10,6 let), tedy ve výměře pod jednou polovinou takto stanoveného (zvýšeného) rozpětí trestní sazby; v případě, že by soud této asperační zásady neužil, ukládal by trest ve výměře přesahující poloviny trestní sazby, tedy ve výměře příliš přísné. Soud taktéž uvážil, že odsuzuje obžalovaného za celkem 5 skutků (resp. 4 trestné činy), přičemž závažnost celého souhrnu trestné činnosti (tedy to, co obžalovaného odlišuje od jiných „mařičů“ či „zlodějů“) spočívá v páčání trestné činnosti pod vlivem pervitinu, popř. v souvislosti s jeho užíváním. Obžalovaný byl též na riziko aplikace asperační zásady upozorněn.
68. Vzhledem ke shora uvedenému jest trest odnětí svobody ve výroku uvedené výměře citelným avšak plně odůvodněným postihem reflektujícím veškerá zákonná kritéria, přičemž soud sleduje kromě nápravné složky trestu zejména jeho složku represivní.
69. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

70. Pokud se jedná o druh trestu, soud ukládal společný úhrnný trest, neboť (co do trestu úhrnného dle § 43 odst. 1 tr.zákoníku) odsuzuje obžalovaného za více skutků – trestných činů, přičemž skutky pod body ad. 4. a ad. 5. vykazují znaky dílčích útoků pokračujícího trestného činu, neboť u skutku ad. 5. bylo obžalovanému sděleno obvinění doručením návrhu na potrestání ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 3 T 64/2022 dne 22. 4. 2022; takovéto trestní stíhání je již pravomocně skončeno na základě usnesení odvolacího soudu – Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 To 314/2022-87. Mezi oběma dílčími útoky (skutky ad. 4 a ad. 5.) je posléze krátká časová souvislost, oba dílčí útoky naplňují zákonné znaky vtělené do ustanovení § 116 tr.zákoníku.
71. Výrok o náhradě škody týkající se nároku poškozené ██████████ se opírá o skutečnost, že obžalovaný vrátil poškozené toliko mobilní telefon ██████████. Škoda způsobená trestným činem tak činí celkem 27 547 Kč; ve zbytku nároku soud dle § 229 odst. 2 tr.řádu dokázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení. Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. řádu).

Prachatice 8. 9. 2022

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu